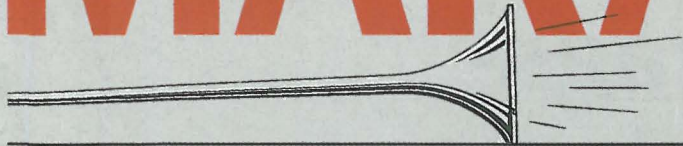

MARANATA!

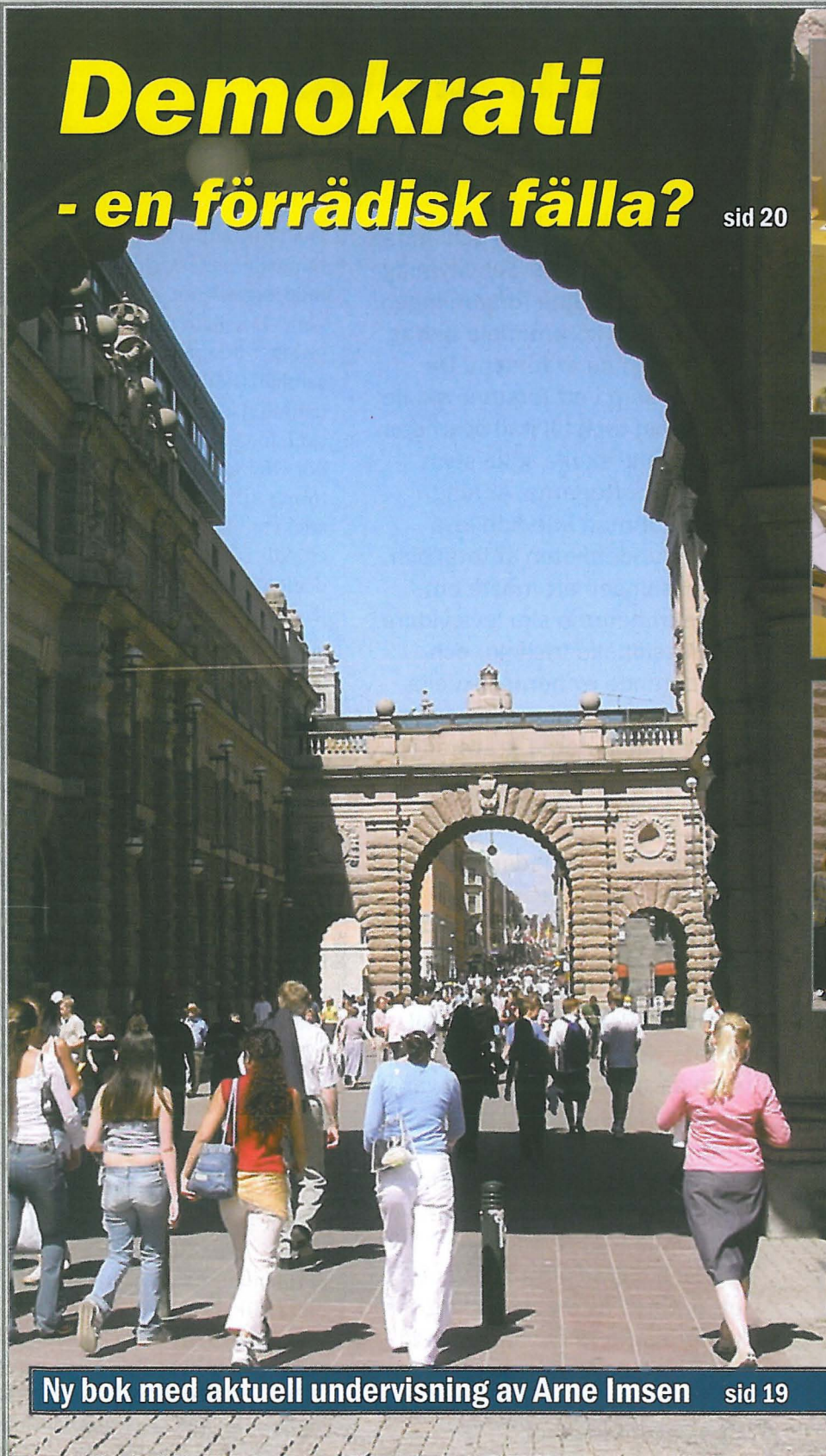

Du vår Herre kom!

ETT MIDNATTSROP I ÄNDENS TID

Demokrati **- en förrädisk fälla?**

sid 20

Ny bok med aktuell undervisning av Arne Imsen sid 19

UR INNEHÅLLET**LEDARE***Bidragsanpassning - till döds* 2**PREDIKAN***Var är väktarna?* 4*Att leva i dopet* 16**REPORTAGE & MISSION***Frankrike - ett missionsland* 10*Barn hjälper barn!* 14**ARTIKLAR***Ett djupare maranatarop* 9*Demokrati en förrädisk fälla?* 20*Människor och tro...* 23*En framkomlig väg* 24*Pilgrimsskolans målsättning* 25*Trosrörelsen - metafysisk...* 26**Tidningen MARANATA!****ANSVARIG UTGIVARE****Stina Fridolfsson**

stina.fridolfsson@maranata.st

REDAKTION**Ulla Näsholm**

ulla.nasholm@maranata.st

Mikael Eliasson

mikael.eliasson@maranata.st

Berno Vidén

berno.viden@maranata.st

OMSLAGSFOTO**Mikael Eliasson****ADRESS**

Bällstavägen 100

Box 201 34

161 02 Bromma

Telefon: 08-98 56 83

Telefax: 08-98 21 39

INTERNETHemsida: www.maranata.stE-mail: info@maranata.st**SPRIDES FRITT!**

Gåvor till tidningen och litteratur-

missionen, Pg 495 46 24-5,

Bällsta Media Center.

Meddelande om adressändring sker
skriftligt till redaktionen.**TRYCK****BMC Tryck & Förlag**

Bromma 2002

ISSN 1404-6474

Tidningen MARANATA! utges

6 ggr/år av Maranataförsamlingen

i Stockholm.

©MARANATA!För tillstånd att använda material,
kontakta redaktionen.

Bidrags- anpassning - till döds

NU, först nu, börjar en och annan att vakna upp inför den styrning av den fria kristna församlingen, statliga och kommunala bidrag utgör. Men nu är försent. De pengar som i ett förstone skulle sägas nej tack till ifall överheten 'eventuellt' skulle söka styra bidragsmottagarna, är idag en faktor man inte kan leva utan. Bundenheten är total och anpassningen ett måste om verksamheterna ska leva vidare. Konfessionella friskolor och ordinerande av homosexuella pastorer är två aktuella exempel där myndigheterna kräver ideologisk anpassning till dagens gudsfientliga samhälle.

Det här numrets ledare författades av Arne Imsen redan 1986 och presenteras här i en förkortad version. Ledarens ursprungliga titel är **Förförelse och förföljelse** och har publicerats vid ett flertal tillfällen, bl.a. som särtryck. Arne Imsen var en av få förkunnare som redan från tidigt 60-tal med skärpa varnade svensk kristenhet för statens inflytande över stats-subventionerade frikyrkor. Dagens bidragskarusell var då i ett embryo av en utveckling som under några få decennier med ekonomiska favörer avidentifierat och omformat dagens kristenhet till oigenkännlighet.

Berno Vidén

Det är uteslutet att penningmedel framtvungade genom skatteplikt skulle föra med sig någon välsignelse för Guds verk. Det faktum att kyrkan och andra grupper i det pluralistiska samhället får samhällsstöd för sina verksamheter kan definitivt inte åberopas såsom godtagbart skäl, för att den fria kristna församlingen bör eller kan etablera motsvarande relationer till staten. Jämförelsen är inte adekvat, eftersom problemet inte utgör ett politiskt rättvisekrav, utan gäller vär-demotsättningar och distanser som inte är jämförbara och förhandlingsbara.

Den fria kristna församlingen kan nämligen inte exponeras och exploateras som en förening av folkrörelsekaraktär utan att den förlorar sin helt unika egenart. Med avseende på tro, gemenskap, funktion, offer och tjänst, kan den inte relateras till några andra storheter än Herren Jesus Kristus och Guds rike.

Den urkund, som för församlingen är ensam och avgörande auktoritet för dess konstitution, funktion och fullmakter, är med avseende på läran och dess praktiska tillämpning, såsom den mönsterbildande gestaltades i urkristen tid av principiella och praktiska skäl, helt avvisande till bilateralt samröre. Denna hållning påverkas och förändras inte med föränderligheten hos de politiska system, som från tid till annan härskar genom statsmakterna i världen.

Den kristna församlingen får ej heller tillåta att motståndare kränks, därigenom att de skattevägen tvingas bidra till försörjningen av en religiös företeelse, som de helst av allt skulle vilja se spolierad. Blotta tanken på ett sådant missförhållande borde vara helt outhärdlig för varje kristen och sätta stopp för hanteringen.

Det är heller inget idealiskt utgångsläge för evangelisation om medborgerliga plikter orsakar positiva eller negativa fixeringar, som frammanat fördomsfulla reservationer mot frälsningsbudskapet hos mottagarna. I den kristna församlingen är nämligen offergärningen uttryck för en andlig kallelse och tjänst, där givaren tillför penningvalören ett värde som är oskattbart och i sig bär gemenskapsförmedlande välsignelser till denne och församlingen. Den fundamentala skillnaden är alltså att den kristna offerttjänsten vidgar dörrarna för fördjupad syskongemenskap där den redan finns, medan däremot statsbidragen just genom sin tvångsnatur stänger dörrarna för evangelium och dess budbärare.

Det bör därför stå klart för alla, att den avvisande attityden till samhälleliga församlingsstöd inte är baserat på negationer, utan en fast övertygelse om att församlingens särställning och natur inte har eller behöver något komplement eller alternativ till sitt offerliv, ty det är en sådd som bereder en skörd av mångmultipliserade och mångfaldiga välsignelser, utan vilka församlingen inte kan förnyas och växa.

Offerttjänsten och statsbidragen är oförenliga motsatser som med konsekvens utesluter varandra, eftersom det första reformerar medan det andra deformerar församlingssamfundet och evangelisation. Vad det här handlar om är att förbli i trohet mot församlingens brudgum och Herre. Med detta urkristna synsätt kan statsbidragen inte betecknas som

någonting annat än kvalificerad prostitution med skökolön; ett koppleri med en kopulation som ger sin kromosomfrukt i sin tid.

Myterna om statlig villkorslöshet och församlingarnas oberoende har banat väg för allt större samhälleliga subventioner. Några hundra bidragsberättigade studiecirklar var den blygsamma start, som satte mångmiljonrullningen i lavinartad rörelse för DRYGT ETT ÅRTIONDE SEDAN. En annan myt på samma idémässiga plan, där beredskapen uppenbarligen var mycket dålig, vill göra gällande att statsbidragen skall ses såsom en kompensation för de av statskassan indragna avgifterna och skatterna från samfunden.

Denna beredvillighet att naivt bortförklara historiskt kända och dokumenterade fakta verkar aningslös och oskuldsfull, men är en mycket djup och allvarlig kluvenhet, som har normaliserats på grund av penningens attraktionskraft, och de anklagade samvetenas behov av lugnande försäkringar om att aningarna man egentligen bär om det värsta, saknar verklighetsförankring.

Det ideologiska underlaget och de psykologiska förutsättningarna för ett bejakande av dessa stödformer ur en regelrätt bidragsdjungel, är en framsuggerad inbillning om statens kraftlösa välvilja och församlingarnas moraliska styrka.

Om en väckelserörelse inte ska förlora sin identitet måste den i varje tid och i varje läge stå helt fri och oberoende i sina relationer till staten, en position som äventyras då väckelseförsamlingen etablerar förbindelser för att få någon del utav sin försörjning garanterad av de medel som hör kejsaren till. Här handlar det definitivt inte om beroende, som man medger är osunt och skadligt.

Penningen kommer nämligen genom sin egen makt att tilltvinga sig de styrningsmedel, som avgör den framtida utvecklingen. Mottagandet av kejsarens tillhörigheter är i sig självt ett principiellt nederlag som raserar förutsättningarna att upprätthålla distans mellan två oförenliga riken i okränkt frihet utan ovidkommande inblandning.

Alla sådana inteckningar leder till någon form av skuldsättning. Det är livsfarligt att låta sig riktas av tidens härskare. Tacksamhetsskulden är inte

det enda, ej heller det minsta riskmomentet.

Vi bör lära av Abraham, som själv gav sitt tionde till konungen i Salem men vägrade att ta emot något som helst vederlag för sina samhällsgagnliga insatser att befria fångar ur fångenskapen för de härskare som verkligen förstod hans betydelse och gärna ville utnyttja hans tjänster. De fattade nämligen inte hur omöjliga deras inviter var och riskfylld för dem själva, deras egen makt och dess territorier.

Subventionerna är dessutom ett synligt uttryck för ett långt framskridet andligt armod, som vanligtvis har många symptom. För pengar kan nämligen mycket köpas och vinnas i denna världen. I händerna på kyrkofurstar och kyrkopolitiker kan det penningslukande kyrkospelet länge och underhållande ersätta det andliga livet med program, teknik och aktiviteter.

Måne det inte är hög tid att utlysa en helig fasta för botgöring, omvändelse, överlåtelse och upprättelse, så fädernas Gud åter kan uppenbara sin makt och härlighet. Den interna prövningen får inte tillåtas ha andra mått med andra skalor än den externa.

Pingströrelsen är idag en folkrörelse som ignorerar de typiska element, vilka en gång gav den profetisk dimension. Nu har den förlorat förmågan att navigera rätt kurs och pejla in destinationshamnen. Med fromt testuggande om församlingsförankrad mission, sund förnyelse och världsvid väckelse, sann helgelse och fundamentalistisk bibelsyn, med storslagna reformprogram om mäktiga fredsvisioner driver den med vindarna i den profana och religiösa ekumenikens farleder, vilka på sin tid invigdes av brodermördaren Kain och fick Nimrod som vilseledande lots. En lyxångare under bekvämlighetsflagg med Fördärvets Man som kapten och tungotalet som karismatiskt kännemärke. ■

**Text:
Arne
Imsen**

Var är väktarna?

Predikan av Arne Imsen från sommarkonferensen 1997

Fienden kommer och sår ut sitt ogräs medan folket sover. Var är väktarna, som ska hålla folket vaket? Det finns en ande som leder inte till död, men till sömnaktighet. Det innebär att man drömmar; lyckodrämmar eller mardrämmar. Men Gud vill frälsa människor och förnya sin församling.

Människor i vår tid är oerhört splittrade och saknar förmåga och vana att sitta ner och lyssna utan stimulanser. Det måste finnas med något eggande. Att ha båda öronen tillgängliga för undervisning är något ovanligt i vår tid.

Det finns grupper av kristna församlingar som över huvud taget inte har själavinnande på sitt program utom sporadiskt som en slags fritidssysselsättning. Det finns kristna som inte har ett fungerande böneliv, inte heller ett metodiskt bibelstudium. En sådan grupp kan inte få någon bärkraft. Därför är det så farligt med alla influenser utifrån. Människor är vanmäktiga och desorienterade.

Det kommer även inslag från New Age, som verkar så fromt och fint, och människor ställer upp på det. Den katolska anden manar oss inte till konvertering; att vi ska gå från protestantism till katolicism. Det handlar om en andemakt som intar människorna. De som gjort en andlig erfarenhet är mediala och utomordentliga redskap. De ställer tyvärr ofta sina gåvor i tvivlets tjänst. Det gör att denna förfärliga, djävulska makt har en väldig kraft.

Gud ångrar inte sina gåvor. Jorden är full av andedöpta avfällingar. De utgör det block som fienden på ett alldeles speciellt sätt kommer att använda under den

yttersta tiden. Gud har lovat andeutjutelser över allt kött, det är tydligt sagt. Men också: "därför sänder Gud över dem villfarelsens makt". Andeutjutelse över allt kött – det stämmer. Men ett stort avfall bland alla kristna; det stämmer också. Dessa skeenden är parallella företeelser. Man måste ha så pass mycket av andlig bedömningsförmåga att man kan känna igen ursprunget. För det är ursprunget som bestämmer arten. Sedan blir det också en frukt, men den kommer senare.

Vad är det som gör att villfarelsen har sådan framgång? Du som borde vara brinnande idag så att det gnistrade om det, är en halvslö, materialistisk, borgerlig svensk, som gjort din kristendom till en fritidssysselsättning. Du är en dementi på frälsningens löften om att vara brinnande i anden och tjäna Herren med fröjd. Du är ett avskräckande exempel, liksom Lots hustru.

"Därför sänder Gud över dem villfarelsens makt..." Varför? Därför att de saknar kärlek till sanningen. De gav inte kärleken till sanningen rum, utan intogs av nöjena, världsligheten, självisheten. Så började de inte bara ifrågasätta, men förvränga sanningen, och skapade felaktiga förebilder och förväntningar. Den helige Ande som ska utgjutas är sanningens Ande. Sanningens Ande tar av Herren Jesus Kristus, som är sanningen personifierad, och ger åt oss, så att vi blir lika honom. Vi måste

befrias ifrån det som är typiskt i tiden: skrymteriet. Herren har lovat utgjuta sin ande över allt kött. Vi behöver inte bedja honom att han ska låta Anden falla. När Anden står och knackar på med tecken som är så tydliga att man inte kan undgå se dem.

Israel har församlats. EU är i utveckling. Det stora avfallet ser vi verkningarna av. Ekonomin, politiken, konflikterna. Ackompanjemangen i naturen – himmel och jord reagerar. Kärnvapen, hungersnöd. Alltsammans talar sitt tydliga språk om att något inte bara ska hända, men händer. Han kommer!

Så går vi omkring och väntar på andeutjutelse! Det är hyckleri. Kyrkorna försöker åstadkomma något. Men Jesus säger: "Han skall taga av mitt och giva åt eder".

Låt oss göra tankeexperimentet att Herren Jesus Kristus i sin förnedringsgestalt kommit till Stockholm. Vilken predikstol hade han fått? Skulle han ha fått tala i Maranataförsamlingen? Knapast! Därför att vi är så katolska. Vi har vår egen påve, vår ställföreträdare utan att vi förstår det. Vi säger: katolikerna bygger på bibeln och traditionen. Och förstår inte att det finns något som är minst lika farligt för oss, nämligen Maranatatraditionen. Vi är katoliker mer än vi anar.

Foto: Mikael Elsson

Vi har inte romerska kyrkans Maria, men nog har vi Mariagestalter som vi tillbeder. Vi har inte katolsk teologi, men vi har katolskt beteende, därför att vi påverkas av en katolsk andemakt. Om Jesus Kristus vore levande för oss, skulle vi knappt hinna träffas innan vi hade en hälsning från Jesus. Nu talar vi om bilar och materiella ting. Tomhet, tomhet. Och för vart meningslöst ord ska vi göra räkenskap. Vi saknar tukt och disciplin, därför att vi saknar vision och mål. Herre, jag beder dig: bevara oss från kristenheten – gör oss kristna!

Vi har vandrat många steg tillsammans som kristna. Men så ropar de fåvitska jungfrurna: "Given oss av eder olja, ty våra lampor slockna". Allt står inte väl till. Lyckoprofeter köper sig fria från ansvaret, fyller sina plånböcker och bankböcker, skaffar sig egendomar och lever sitt borgerliga liv makligt och sorglöst. Men vi vet att snart är det natt och mörkret blir aldrig ljus mer. Vart tog de andra fem vägen? Ska du göra sällskap med den ena eller andra kategorin?

Det är inte underligt att människor inte tror på Gud, då de kristna själva inte tror. Om de trodde, skulle de inte släpa sig till gudstjänsterna när det passar. Då skulle de springa dit och dessutom ha gudstjänster på dygnets alla timmar. Även om man inte kan komma till arrangerat möte, skulle man ha tusentals spontana, oplanerade möten. Ogarderat

skulle man samlas för att samtala om Herren Jesus Kristus, bryta brödet och lova Gud i hjärtats enfald.

Bli inte baptist, bli inte maranatabroder eller pingstvän – det är en fara. Bli inte kyrklig. Bli en livsförmedlande lem på Kristi kropp! Sök inte etiketter, stämpla ingen. Ta inte risken att borga för någon. Ställ inte frågan: hur är det med dina relationer till kyrka eller församling; nej, gör inte det! Min fråga är: älskar du Jesus? Är Kristus målad i ditt hjärta? Är du medveten om att han kommer; inte för att hämta baptister eller maranatavänner. Han kommer för att hämta dem som hör honom till. Inga andra. Enda räddningen är att likbildas med Herren Jesus Kristus.

Herre, sänd någon förkunnare som kan uttala detta bättre än jag förmår. Har du ingen annan, så går jag gärna dina ärenden, ty det är bättre att misslyckas i din tjänst än bli en strålande stjärna på världens firmament. Snart ska du hämta oss, och då ska det visa sig att dina tjänare och tjänarinnor som var okända i tiden var klenoder som ska berika himlen!

Jag ska en gång göra räkenskap för dem jag fått ansvar för. Då kommer Herren att fråga: Min broder Arne, var är han? Var är hon? Jag måste klaga: dom var med på vägen en tid, men jag fick dem inte med. Vad berodde det på? Dåligt föredöme. Kanske materialism, självupptagenhet, fariseism. Kanske jag

härskande utnyttjat och missbrukat den makt Gud gett mig. Jag kan använda språket och psykologin. Under många år som predikant lär man sig knepen att kränka och förödmjuka människor med religiösa instrument.

Men Herrens tjänare har ingen härskande makt. De har en tjänande makt. Gud kommer aldrig med hot. Han säger: Son, dotter; ge mig ditt hjärta! Låt mig bli centrum i ditt liv! Tänk så roligt vi haft det på jorden när vi följt Jesus tillsammans. Tänk så kampfullt det varit. Vilka smärtor vi upplevt. Ändå är vi med i skaran. Tänk när befordran kommer, och vi flyttar hem till Jesus!

Tänk när jag får säga till Jesus: "Här är jag och barnen du gav mig!"

Det hjälper inte att nagelfara och kritisera. Det ska man också göra. Men sådant är bara analys och definition. Vår uppgift är inte att dissekera lik och obducera. Plocka fram döda delar och visa på dödskrafterna. Vi måste predika sanningens ord, som gör att människor befrias från dödens krafter och förnyas. Församlingen, denna märkliga, förunderliga, gudomliga verklighet är ingen obduktionskällare. Den är en förlossnings-sal för nya födelser. Låt oss bejaka det och säga: Herre, gör mig livsförmedlande, så jag kan fortplanta andligt liv i tiden!

Gud har lovat att han ska utgjuta sin ande över allt kött. Men Gud har också informerat oss ganska klart, objektivt, sakligt utan mörkläggning eller ljusfärgning. Det är ytterst angeläget att vi får veta vad han ska göra med sin fallna kristenhet. Gud sänder över dem villfarelsens andemakt, därför att de inte gav kärleken till sanningen rum. Det är alltså en andeutgjutelse.

Sanningens Ande kan vi känna igen på Kristuslikheten. "Han skall taga av mitt". Kristusgestaltning. Är det Kristuslikhet som kännetecknar dig? Är det din stora längtan att få likbildas med honom? Varför är du så girig? Varför är du så materialistisk? Varför har du inte tid att gå dit han bestämt möte med dig? "Dessa höllo fast vid apostlarnas undervisning" – hur gör du med den undervisningen som skulle hjälpa dig vidare? Hur gör du med brödragemenskapen, brödsbrytelsen?

Har du fått dispens från livets normala, naturliga livsregler? Vad har du för näringsställe? När hörde du ett rejält,

grundligt bibelstudium senast? När försökte du uppmuntra någon att undervisa? När var du på en brödsbrytelse senast? Det måste inte ske i någon stor församling. Du kan bryta brödet i ditt hem. Lova Gud i hjärtats fröjd!

Vad talar du om när du har gäster i hemmet, vad sysselsätter din tanke? Vad aktiverar dig? Om vi ser att här har hänt något så intresset svalnat, så tyder det på att elden är tynande och på väg att slockna ut. När ordnade du bönemöte?

Pratmakare, som far runt hela riket och ventilerar, kritiserar, förbannar eller välsignar människor, ting och händelser, men aldrig har ett enda gott ord att säga om Herren Jesus Kristus. Det är inte tal-trängdhet, det är en sjukdom; värre än cancer och spetälska. Det är religionens hjärtfel. Du har blivit en fågelskrämma i tiden, ett varnande, avskräckande exempel fastän du en gång var så brinnande och hängiven. Du kunde inte planera för månader och år, därför att du kände i din ande att hans tillkommelse var omedelbart förestående. Det var den – du levde i tillkommelsen!

Många kristna bekännare har hindrat kollegan, grannen eller släktingen att komma till Jesus, därför att deras liv talade ett annat språk. "Älsken icke världen, ej heller de ting som är i världen." Vad är det som finns i världen? Ögonens begärelse – habegäret. Köttets begärelse – lustan. Högmod över detta livets goda – maktlystnad. Dessa tre påfösare, som vi har i vårt eget hjärta leder oss vanligtvis inte till andesmorda predikningar och profetisk förkunnelse. De leder oss inte till frigörande bönemöten och brödsbrytelse. Men däremot till ceremonierna, riterna, imitationerna, symbolerna. Ett dåligt religionssurrogat.

Vi har fått maranataimitatörer och estradörer. Baptist- och pingstskådespelare, som gjort hela det kristna livet till en religiös teater. Försök inte hyckla vidare. Säg inte att du älskar Jesus, då ditt liv vittnar om att de procent du ger åt Guds verk är för att muta Gud, muta ditt samvete, muta församlingen. Du vill ge sken av att det är bra, fastän du inte har så mycket tid för Gud att du kan avskilja en vecka för bibelstudier. Frågan är ingenting mindre än denna: Är vi redo när han kommer? Den som älskar hans tillkommelse, är redo.

Älskar du Jesus? Tycker du det är värt något att få lyssna på hans Ord? Är det värt strävan efter att få tag i sanningen;

*Att vi nu har relativ religionsfrihet
beror inte på vår frimodighet eller*

*förkunnelse. Det beror inte på några
tecken och under. Det beror på våra
kompromisser. Vi har kompromissat*

*oss till den fred vi vill ha för att inte
bli störda i vår borgerliga livsföring.*

de dolda skatterna? Sanningen är den fortgående uppenbarelsen av Jesus Kristus. Han måste uppenbara sig för oss i denna tid, så att vi handlar som han skulle göra.

Vi är NewAge-preparerade med en slags religiös glasyr, som visserligen gnistrar och blänker, men saknar det bibeln framställer som typiskt för en sann, levande Kristi lärjunge.

Jesus sa: "Den som kommer till mig..." Ungefär som om han ville uttrycka: "tänk dig för." Det här är inget lättvindigt problem som man kan lösa på ett ytligt sätt. Den som kommer till mig och därvid icke hatar... Vem talar Jesus till? Hur kan man få lärjungar på detta sätt? Vad är det för dimension i frälsningen? Ska det inte vara kärlekens evangelium? Jo, men också *sanningens* evangelium.

Det råder inget motsatsförhållande mellan den gudomliga kärleken och det gudomliga hatet. Den som kommer till mig och därvid icke hatar – arbetsgivaren? Det är lättvindigt engagera sig i facket och knäcka sin arbetsgivare eller politiske motståndare. Kämpa mot kommunister och socialister finner vi naturligt. Kristdemokraterna står på scenen och demonstrerar kristna värderingar – utan Kristus! Kristendom utan Kristi kors. Pratmakare utan mening.

Den som kommer till mig och därvid icke hatar – far och mor. Syster och bror. Du kan vara maranatavän utan att vara Jesu lärjunge. Du kan tala i tungor utan

att följa honom. Jesus har enormt många beundrare som applåderar. Men ytterst få efterföljare. Och där ligger problemet.

Det här låter otroligt negativt. Hata far och mor, syster och bror. Det vill säga: om vi ska bli hans lärjungar, måste vi självständiggöras. Inte bindas hårdare, men självständiggöras, befrias från perversa symbioser. Det är konstigt att släktingar hindrar varandra. Det naturligaste i världen vore väl att maken hjälpte sin maka fram till Jesus. Att föräldrar hjälpte sina barn. Gjorde allt de kunde för att hjälpa varandra fram till Jesus. Men de lägger sig ofta i vägen för varandra; hindrar varandra. Det är perverst. Om inte närstående ställde sig i vägen för varandra, skulle väldigt många fler bli frälsta. En mor säger: visst ska du vara en kristen, men på ett kyrkligt sätt. Visst ska du bli predikant, men inte en sån där fanatiker och fundamentalist och sekterist. Då säger han, som blev stämplad som den störste sekteristen, fundamentalisten, extremisten: "följ mig, så skall jag göra eder till människofiskare!" Vill du följa Jesus, måste du självständiggöras, frigöras ifrån dig själv och förenas med Honom.

Fienden kommer och sår ut sitt ogräs medan folket sover. Var är väktarna, som ska hålla folket vaket? Det finns en ande som leder inte till död, men till sömn-

aktighet. Det innebär inte att man upphör att existera, men man drömmer. Antingen lyckodrämmar eller mardrämmar. Gud vill frälsa människor och förnya sin församling. Han vill upprätta sin kränkta ära och gottgöra för alla förlorade årsgrödor. Det vill han göra i denna tid.

I de ekumeniska dokumenten står att han ska leda fram till enhet, samförstånd och gemenskap. Men så står det inte i Bibeln. Det står att den helige Ande, personifierad och synliggjord i den kristna församlingen som bär Jesu namn ska leda er fram till *hela sanningen*. Och sanningen känner bara till en Gud, en Herre, en Ande, ett dop. Allt annat är lögn, tillsatser och förvrängningar som blivit möjligt föra fram, därför att man inte gett sanningen rum. Istället för sanningen har man religionssurrogat, teologier.

Vi behöver hela sanningen. Sanningen om omvändelsens nödvändighet. Sanningen om förnyelsens nödvändighet. Sanningen om evangelisationen, missionen, nytestamentligt församlingssliv. Undervisa hela sanningen om tiden, världen, synden, men också om himmelen. Hela sanningen om Jesu tillkommelse. Snart är han här – är det levande för dig?

När bad du med någon som du vunnit för Jesus? Kan du svara ärligt inför Honom? Kan du vara lycklig och leva i frid och harmoni, om du senaste månaden, senaste året inte haft nöd för en syndare och fått bedja med någon? Kan du då känna dig lycklig och säga att du är frälst? Du ljuger! Det fanns en kvinna

som ropade ut sin nöd och satte Gud i rörelse: "Giv mig barn, annars dör jag!" Så ropar en sant troende. Det finns ingen möjlighet för en kristen att leva lyckligt utan att få se någon människa komma till Gud, bli frälst och född på nytt. Jesus kommer snart. Vår uppgift är att verka för att skaran blir fulltalig. Gud vill det. Hans långmodighet väntar på att du kommer i rörelse. Han är beroende av dig. Vi behöver känsla för människor. Inte främst för deras tidliga lycka med filantropiska eller sociala insatser, men känsla för att de ska bli frälsta och inte gå förlorade. Inte sluta i ett evigt mörker. När fick du sist bedja med någon, när delade du brödet tillsammans med någon nyfrälst i hemmet eller i församlingen?

Gud har inte valt ut några favoriter eller gunstlingar till sin tjänst. Han har sagt att den helige Andes kraft ska komma över er för att ni ska bli mina vittnen. Du kan vara ett uppståndelsevittne, ett sanningsvittne, en martyr.

Herre, har jag vunnit någon för dig? Har jag förmått förmedla denna kärlekens, nådens, frälsningens sanning till någon människa? Till min studiekamrat, min kollega, jobbarkompis eller granne? Lägg den kärlek som talar från korset ner i mitt hjärta, Jesus! Vi behöver ett vidrörande som smälter det frusna och krossar det hårda.

Varför är det så svårt att komma med evangelium? Människor är vaccinerade och därigenom immuniserade mot Ordet. Det räcker inte med sång och musik. Det kan vara bra, men det måste till

underverk. Herren säger: jag vill göra det. Bara de söker mig i uppriktighet ska de få se mina dråpliga gärningar. Genom kraftgärningar ska jag manifestera mitt eget Ords mäktiga kraft och upprätta min kränkta ära bland ett fallet folk, säger Herren. Jag ska göra det i denna tid, ty min tillkommelse är nära då jag ska hemförlova en triumferande församling som jublar över den härlighet de äger, personifierar och utstrålar, säger Herren.

Skriften säger att Herren skall sända över denna avfälliga människohop villfarelsens makt. För att riktigt befästa makten, vilshenheten och målet, ska de på Satans tillskyndelse göra stora under och tecken. Det kommer att ske under en mycket kort och intensiv epok under församlingens historia. Detta ska leda fram till att alla – stora och små, män och kvinnor, bildade och obildade ska tränas, förberedas för ett jättelikt uppbyggelsemöte då de ska tillbedja och bekänna vildddjuret som herre. De tar emot märket på pannan – intelligensen och på högra handen – handlingsmönstret. De behöver inte vara medvetna om vad de gör, men agerar extatiskt och hänfört. Den som avviker från det mönstret blir bojkottad, men på ett annorlunda sätt än vi är vana vid. Vi kan bli bojkottade och slaktade. Det finns ingen plats för dem som inte tillbeder vildddjuret. Jag kan inte nojsa med evangelium, leka med Ordet, då det är så allvarligt. Det gäller livet. Men Lammet ska segra. Tillsammans med Lammet ska de segra som följde Lammet vart det gick och icke hade sitt liv så kärt att de drog sig undan döden.

Avfälligheten är inte en isolerad företeelse, regionalt eller lokalt. Den är universell. Därför kallas den också det stora avfallet. De många andedöpta avfällingarna är en av orsakerna till att fienden har så enorma krafter. New Age. Allt finns med: tecken och under.

Sjuttio år tillbaka i tiden proklamerade Evangelii Härold frihet från katolicism och religiösa traditioner. Härolden påpekade hur nödvändigt det var att befria från babylonisk trældom och återvända till trons territorium och börja bygga upp muren och templet; bli det folk Gud vill vi ska vara i tiden: hans prästerskap. Man manade till strid.

Våra fäder visste att den kyrka som predikade sakramentalism borde man

*Abraham trädde närmre Herren han bad
allt intensivare. Det är lösningen också
för oss i denna tid. Att träda närmare
Herren. Ondskan är inget skäl till att
leva ljumt i kompromiss. Ondskan är en
utmaning att träda närmre Herren och
bedja allt intensivare.*

bestorma och frigöra dess medlemmar, så de kan komma till tro på Gud och frälsas undan ett evigt mörker. Medlemmarna i kyrkorna måste befrias från ceremonier, räddas till pånyttfödelse och frälsas in i Guds rike. Det gällde att befrias från kyrkligheten eller babylonisk religiositet. Det blir fruktansvärda konsekvenser om vi inte vidtar de åtgärder vi är kallade att vidta. Om vi inte blåser i strids-trumpeten och nedkallar profetisk kraft över församlingen, så kommer den att bli ett lätt byte för villfarelsens andemakt. Så skrev man.

När vi går till Evangelii Härolds arvtagare, så är inte bara budskapet förändrat, det är inte bara nya formuleringar. Hela substansen är så förändrad att man inte kan känna igen förkunnelsen. Man har en ny herre och mästare, en ny form av gemenskap. En katolsk andemakt strävar efter världsherravälde och vill framför allt erövra det mycket idealistiska, hänförda pingstfolket, som kan tillföra det katolska systemet nya, friska livsflöden.

Jesus kommer. Se på Israel. Det är ännu inget messiasrike, men det är i vardande. Judarna har landet. De har huvudstaden. Snart har de också sin Messias. Se på EU! Det är inget antikristligt världsherravälde, men det är på väg. Se vad om sker på Balkan, Centraleuropa. Processen har inte stannat av, den går vidare. Snart har vi förlorat vår självständighet, våra möjligheter

att lagstifta i vårt eget land, därför att hela vårt samhällssystem överlämnas åt centrala organ i Europa och FN. Vi ser världskyrkorna som strävar parallellt och tillsammans för att nå fram till det världsrrike som sist och slutligen ska få den personlige Antikrist som sin världsledare.

Vad innebar första och andra världskriget? Det var förberedelser. Vad betydde Hitler, Mussolini och Tito? Det är inte svårt att se mönstret. Allt leder fram till det slut Bibeln har förutsagt. Ska vi hem till Jesus, då får vi sannerligen se om vårt hus nu, så att vi inte blir kvarlämnade i jämmerdalen och ett byte för de sataniska krafter som kommer att träda upp ur avgrunden som Bibeln talar om.

Att vi nu har relativ religionsfrihet beror inte på vår frimodighet eller förkunnelse. Det beror inte på några tecken och under. Det beror på våra kompromisser. Vi har kompromissat oss till den fred vi vill ha för att inte bli störda i vår borgerliga livsföring.

Hur är det möjligt att man i vårt land kan diskutera homosexuellt partnerskap utan att någon protesterar med sitt liv som insats? Om vi läste Bibeln och predikade mot detta idag, skulle vi drabbas av det som vore naturligt och konsekvent. Säg ett ord mot homosexualiteten, säg ett ord mot feminismen!

Vi känner till antidiskrimineringslagen. Varje profet som ska presentera Guds ord kommer att drabbas av den. Herrens vittnen blir bötfällda, fängslade. Säg ett frimodigt, sant ord om pedofili,

korruptionen bland våra myndigheter, falskheten bland prästerskapet! Säg ett profetiskt ord, och du kommer snart att vara omöjlig för debatten, idiotförklarad. Säg ett ord om de homosexuellas försök att bli präster, få adoptera barn! Säg ett bibelord, tala om Sodom och Gomorra! Sodom och Gomorra har ingen framtid. Men alla tiger, rädda om sitt eget skinn. I det samhälle som byggs upp av dessa krafter, med katolska kyrkans och EU:s hjälp och stöd ska våra barn bo.

Vi sjunger: "Gud ske lov, Gud ske tack, att hans salighet även är min". Men hur är det för dem som inte känner till Guds nåd? De barn som aldrig hört ett sanningens ord om frälsning och omvändelse. Som aldrig fått veta att det existerar ett normalt samliv. Vad ska man göra i en sådan tid, ett sådant samhälle med en sådan process och utveckling med sådana resurser. Jag har ett råd. Vill du ställa upp på det?

Abraham trädde närmre Herren han bad allt intensivare. Det är lösningen också för oss i denna tid. Att träda närmare Herren. Ondskan är inget skäl till att leva ljust i kompromiss. Ondskan är en utmaning att träda närmre Herren och bedja allt intensivare.

Det står att Gud tänkte på Abraham och räddade Lot. Sluta upp med din girighet, din själviskhet, ditt skrymteri. Bli en levande, kompromisslös kristen! Tala fritt, sanningensligt, frimodigt, övertygande och mäktigt om vad Bibeln säger. Att de som gör sådant ska gå förlorade.

Vad är feminismen? Denna vidriga drake; föraktet för könet som gör mannen till kvinna och kvinnan till man. Vi ser klädseln, snaggade kvinnor och långhåriga män. Den moderna tidens kultur-människa. Vi matas hela tiden med nya inslag av de förebilder som presenteras från Paris eller andra platser där otuktsorgierna blivit kulturmönster för samhällets höjdare.

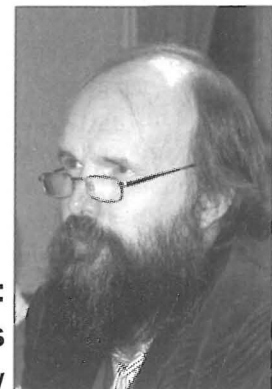
Guds folk håller till på VM, EM, OS eller andra tävlingar och fröjdas tillsammans med den värld som snart tar slut. De borde vara på bönemötet, väckelsemötet, frälsningsmötet, på gator och torg för att ropa ut att Jesus kommer.

Här är så perverst, så onormalt, djuriskt och demoniskt, att vi inte kan greppa det. Men Jesus lever! Guds ord är mäktigt. Mäktigare än något tveeggat svärd. Det tränger igenom; åtskiljer och förenar. Om du tar emot det – då har du en framtid. Gud välsigne dig! ■

*Här är så perverst, så onormalt,
djuriskt och demoniskt, att vi inte kan
greppa det. Men Jesus lever! Guds Ord
är mäktigare än något tveeggat svärd.
Det tränger igenom; åtskiljer och
förenar. Om du tar emot det
– då har du en framtid.*

Ett djupare maranata-rop

Text:
Hans
Lindelöw

Foto: Mikael Eliasson

Då förundrade sig judarna och sade: "Varifrån har denne sin lärdom, han som icke har fått undervisning?" (Joh. 7:15)

När de såg Petrus och Johannes vara så frimodiga och förnummo, att de voro olärda män ur folket, förundrade de sig. (Apg. 4:13)

De händelser som äger rum i världen mäter sig verkligen med en del av de framtidsscenarier som bara de djärvaste exemplen från litteraturen fantasierar om.

Strävan efter likriktning, efter att med enklaste tänkbara kod kunna styra den väldiga massan är en dyster sida hos de makthavande, som avslöjas i konfrontationen med en dyster verklighet, med "ground zero", med terrorns och de ständiga stridernas Mellanöstern och med kravallernas Göteborg, och deras efterspel.

Nej, så enkelt är det naturligtvis inte. Så enkelt kan det inte vara. Men...

-I vår elektroniska era, när informationen färdas med ljusets hastighet är global auktoritet viktigare än någonsin.

Citatet är ur den katolska tidskriften "Signum". Artikelförfattaren fortsätter där att fundera över "Roms" alltmer avgörande roll i dagens värld. Och kanske ännu mer, över dess alltmindre avgörande roll.

I den politiska världen vet jag inte om jag kan räkna alla stora, specialinriktade konferenser för att dryfta världsläget, som har ägt rum under senaste halvåret - i Stockholm, i Australien och i Mexico m.fl. platser - med eller utan FN:s inblandning.

Också FN:s auktoritet är föremål för vemodiga betraktelser - Sveriges FN-ambassadör, försökte efter 11:e september att friska upp föreställningarna om FN:s stora betydelse i dagens värld, i en debattartikel i Dagens Nyheter den 17:e samma månad, där han till slut tog sin tillflykt till just ett påve-citat. Den globala auktoriteten?

Vad kräver inte den av mödosamma studier, av både utbildning och bildning, i erkända universitet och läroanstalter.

Men Jesus "...hade inte fått undervisning." Hur kunde han då utöva ett sådant inflytande?

På senaste tiden har staten Israel, inte minst, utmanat FN och de stora i den organisationen, liksom även EU. Är det utan vidare man kommer att tänka på profeten Jesajas ord?

-Så frukta nu icke, du mask Jakob, du Israels lilla hop. Jag hjälper dig, säger HERREN; din förlossare är Israels Helige. Se, jag gör dig till en tröskvagn, ny och med skarpa taggar, så att du skall söndertröska berg och krossa dem till stoft och göra höjder lika agnar. Du skall kasta dem bort och stormen förskingra dem. (Jes. 41:14-16a)

Israel - en vred hämnare, som en gång Josua, Nuns son, tedde sig för folken i Kanaans land?

Det är också Jesaja som talar om en annan, hemlighetsfull gestalt, som har blivit kallad "Herrens lidande tjänare." I kapitel 49:7 kommer en påminnelse:

-Så säger HERREN, Israels förlossare, hans Helige, till den djupt föraktade som är en styggelse för människor, en träl under tyranner: Konungar skola se det och stå upp, furstar skola se det och buga sig för HERRENS skull, som har bevisat sig trofast, för Israels Heliges skull, som har utvalt dig.

Judiska skriftlärd har sett en personifikation av hela Israels folk i "den djupt föraktade", av hela dess öde genom historien. De kristna har funnit stöd för sin tro på Jesus i sådana verser.

Om man tar Johannes första brev i beaktande, och dess undervisning om anti-krist, så kan man ju begrunda judarnas oerhörda svårigheter att acceptera att deras Messias, som de har väntat på så länge - är Jesus.

VILKEN ÄR LÖGNAREN, OM INTE DEN SOM FÖRNEKAR ATT JESUS ÄR KRISTUS? - 1 Joh. 2:22a

Men man kan också undersöka, om hedningarnas "Jesus" verkligen är den Messias, som thoran (=Gamla Testamentet) vittnat om? Är det verkligen Jesus, eller är det Jesa ...bel? (Upp.2:20) Ett sött alternativ, inte som bergspredikans Jesus - salt.

-DÄRPÅ SKOLEN I KÄNNA IGEN GUDS ANDE, VAR OCH EN ANDE, SOM BEKÄNNER ATT JESUS KRISTUS ÄR KOMMEN I KÖTTET, HAN ÄR AV GUD. OCH VAR OCH EN ANDE SOM ICKE BEKÄNNER ATT JESUS KRISTUS ÄR KOMMEN I KÖTTET, HAN ÄR ICKE AV GUD;.. (ordalydelse enligt Carl XII:s bibel, 1 Joh. 4: 2-3a)

Jesus - juden. Aposteln skriver:

-Döm därför icke, förrän tid är, icke förrän Herren kommer, han som skall draga fram i ljuset, vad som är fördolt i mörker, och uppenbara alla hjärtans rådslag. Och då skall var och en undfå av Gud den berömmelse som honom tillkommer. (1 Kor. 4:5)

Idag möter oss människor på närmare håll än vad vi, för att inte säga ni, kanske tycker är bekvämt. De föraktade. De som delar Kristus-ödet. Anden, Guds Ande, ropar i dem: "Maranata! Kom Herre Jesus!"

Vilket innebär, att det går inte att komma undan med att ropa "Maranata!", själva imperativet.

Men Jesus ser sig omkring, och Han upptäcker kvaliteter i fattigdomen, i sorgen - där är de renhjärtade, de barmhärtiga, de ödmjuka... Där är barnen.

Där är det djupare Maranata-ropet, som "...kallar på de ting som icke är till, likasom vore de till." (Rom. 4:17c)

Gud själv ropar, i de föraktade, ja, ibland rentav i de djupt föraktade.

Vad skulle vi göra? Inte döma?

De kanske kan hjälpa oss. De som inte har någon auktoritet. ■

Tidningen Maranatas läsare har de senaste åren haft möjlighet stifta bekantskap med en skribent som berikat vår tidning med en hel del artiklar, nämligen Stig Andreasson. Hans artiklar om den katolska infiltrationen och de nya trenderna i kristenheten har fått tjäna till väckelse och varning för många läsare, det har vi fått vittnesbörd om.

Åse och Stig Andreasson räknas sedan några år tillbaka som pensionärer, och är inte längre anställda som missionärer för någon organisation. De hade kunnat flytta hem till Skandinavien och ta ut en välbehövlig vila efter de många årens kamp i Frankrike. Men de upplevde att Herren ännu inte pensionerat dem, och är fortfarande i full aktivitet.

Några veckor under våren hade jag förmånen att besöka dessa syskon, och följa med dem från deras nuvarande hemort i staden Maubeuge nära Belgiska gränsen en resa ner genom hela Frankrike.

Eftersom de bor bara några kilometer innanför Frankrikes gräns mot Belgien, var det smidigast att flyga till Bryssel, där Stig och Åse väntade, och en dryg timmes bilfärd förde oss hem till deras lilla lägenhet.

Efter ett par dagars acklimatisering, styrdes kosan söderut. Då hade jag först tillsammans med Stig och Åse fått delta i söndagens möte i en fri församling i Belgien och blivit hembjuden till en gästfri familj på middag. Att bli bjuden på middag i Belgien och Frankrike är verkligen ingen snabbmats-variant. Måltiden är en fest, där man sitter och avnjuter rätt efter rätt, samtalar och umgås. Värdefullt i dessa dagar, då människor knappt tar sig tid för varandra! Och jag förstod under mitt besök i Frankrike att just måltidsgemenskapen är en väl utnyttjad möjlighet att nå människor med evangelium.

Men, som sagt, färden gick söderut. Frankrike är ett mycket vackert land, med lummiga kullar och gamla, fina kulturbygder. Kullerstengator, trånga gränder, gamla stenhus med fönsterluckor. Det kändes som om man kom till Gamla Stan i Stockholm, nästan vart man än kom. Och när jag hörde en nyhetsrapport om att man ska kulturmärka gamla byggnader som inte får rivas, tyckte jag att då får man väl kulturmärka halva Frankrike!

I resan genom Frankrike sov vi över hos en äldre syster, änka efter en schwei-

zisk bonde som var förebedjare för dessa katolska bygder i årtal innan Stig och Åse kom som bönesvar. Vi fortsatte dagen därpå hundramilafärden till Albi, där vi installerade oss hos Linda, en syster i församlingen där. Den församling Stig och Åse fick bygga upp och betjäna under 14 år.

Innan vi kom att besöka församlingen, fortsatte vi till den kända pilgrimsorten Lourdes, som ligger c:a 35 mil väster om Albi. Vi fick där övernatta hos ett par evangelistsystrar, fransyskan Madeleine och amerikanskan Peggy, som i över femtio år evangeliserat i dessa hårda bygder. De har i anslutning till församlingslokalen i Maubourguet, tillsammans med visionära offrare och medarbetare ställt i ordning en hel fastighet med rum, lägenheter, toaletter och duschar, för att kunna ta emot evangeliserande grupper och ha möjlighet till bibelskola.

Det var med ett visst vemod den grånade kämpen Peggy visade oss runt i de välbyggda och välskötta rummen, som stod så tomma. Visst kommer det grupper då och då, men alltför sporadiskt. Det värkte i mitt hjärta. Och jag tänkte på Jesu maning till lärjungarna att bedja om skördearbetare till den myckna skör-

Tidningen Maranatas ansvarige utgivare bereddes nyligen tillfälle att tillsammans med Frankrikemissionärerna Åse och Stig Andreasson göra en resa genom Frankrike, besöka församlingar och olika platser. Detta reportage kommer att följas av intervjuer och artiklar från detta land, som i många avseenden är tongivande i Europa.

**Reportage:
Stina Fridolfsson**

Foto Tommy Jacobson

Frankrike

- ett missionsland

den. En sådan anläggning i närheten av Lourdes, skulle ständigt vara i bruk för att inkvartera missionsarbetare och erbjuda undervisning i Guds Ord för dessa vidskepliga pilgrimer som vallfärdar till Lourdes för att tända ljus nedanför en docka föreställande jungfru Maria och hämta förment heligt vatten.

*-Hela affärsgatan
som mynnar ner mot
grottan och den stora
kyrkan som byggts
i anslutning till den,
är full av butiker som
säljer foton, statyer,
ljus, amuletter och
allt man kan tänka
sig...*

Dagen därpå åkte vi de återstående milen till Lourdes. Det var ursprungligen en liten by vid foten av Pyrenéerna, men har genom ryktet herdeflickan Bernadettes uppenbarelser skaffade bygden, växt till ett ganska stort samhälle. Hela affärsgatan som mynnar ner mot grottan och den stora kyrkan som byggts i anslutning till den, är full av butiker som säljer foton, statyer, ljus, amuletter och allt man kan tänka sig för att exploatera Lourdes rykte om att vara den plats där jungfru Maria uppenbarade sig för en ung herdeflicka.

Bland de groteska ting som såldes, var exempelvis plastdunkar gjutna i form av jungfru Maria. Locket föreställde en krona som skruvades av för att man så vid grottan skulle kunna fylla den med heligt vatten och ta med sig hem. Det såldes också vykort med relieffeffekt av två motiv. Jesus på korset, ömsom blundande, ömsom blickande mot himlen, exempelvis...

En försäljare blev så förtörnad över vår närgångna granskning av hans snurrställ med vykort, att han drog in ställningen i butiken, när vi försökte fotografera. Han sade sig vara allergisk mot fotografer. Åse påpekade att han själv ju försörjde sig på vad fotografer producerade. Kom osökt att tänka på upploppet i Efesus, där guldsmeden Dimetrius uppeggade sina kolleger mot dem som förkunnade evangelium.

Man kan föreställa sig att många skulle förlora sin försörjning om människorna

fick upp ögonen för att Mariakulten är ett fördärvande avguderi.

Då var det underbart att få träffa Mr. Coffrini, den italienske affärsinnehavaren, som sålde tröjor i en butik på samma gata. För tjugo år sedan hade en av de ivriga evangelistsystrarna, Madeleine, kommit in i hans butik. Då sålde han liksom de övriga på den gatan mest religiösa souvenirer, mariabilder och ljus.

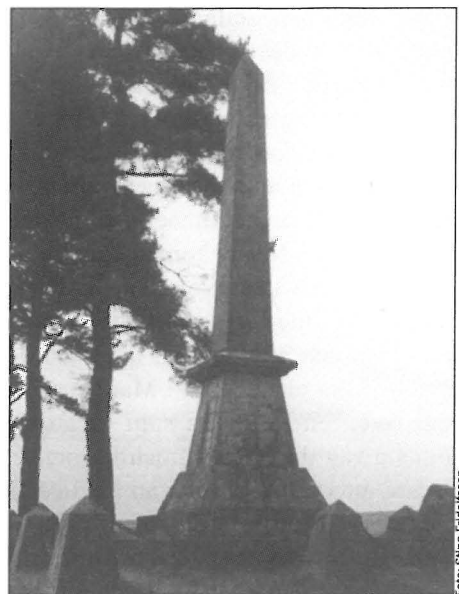
–Du som är så from borde läsa bibeln, sa hon, och gav honom Nya testamentet. Han började läsa, och upptäckte snart att i Guds Ord får man lära känna Jesus, och Maria har inte alls den ställning som katolska kyrkan gör gällande. Efter en tids läsning började han be till Jesus, sökte upp den evangeliska församlingen och lämnade sig åt Gud.

Mr Coffrini kom i en svår samvetskonflikt när det gällde butiken. Det går ju inte sälja avgudabilder när man är frälst! Men han hade fru och tre små barn, och bävade för sin försörjning. Efter en lång tids kris – tre år – så tog han steget. Det fick bära eller brista. Han slängde ut avgudabelätna, amuletterna och allt övrigt som appellerade till människors övertro och vidskepelse. Så började han sälja tröjor med trevliga fjällmotiv från Pyrenéerna, och det har gått bra. Vi stod i hans butik och språkade en stund. Under tiden hann Mr Coffrini både sälja ett och annat, och ge små Johannes-evangelier åt dem som handlade, med maning att de skulle läsa detta dyrbara Guds ord.

Men den ivrige brodern har drömmar

Mr. Coffrini, i sin klädaffär i Lourdes.
"Jag skulle vilja skaffa hem en massa
evangelisk litteratur och biblar och öppna
bokhandel."

Minnesstenen över martyrerna i Albi, med
inskriftionen "dessa som världen icke
förtjänade att hysa."

och visioner för framtiden:

–Jag skulle vilja röja bort den här klädförsäljningen och skaffa hem en massa evangelisk litteratur och biblar och öppna bokhandel, deklarerade han. Vilken underbar tanke! Tänk att mitt i denna håla av mörker, vidskepelse och avguderi få förmedla evangelium på detta sätt!

Så småningom anlände vi till grottan där herdeflickan Bernadette vid arton tillfällen såg en uppenbarelse av jungfru Maria. Så här strax efter påsk och en dag då det regnade och blåste snålkalla vindar, var det inte mycket folk ute. Men människorna som var där gick och smekte grottans väggar, gjorde korstecken och tappade det förment heliga vattnet i dunkar för att ta med sig hem. Människor stod länge på knä i tillbedjan. Det kom en blind man trevande med sin käpp. Nunnor skjutsade i rullstolar sjuka som hoppades på ett mirakulöst helande.

Intill grottan finns ett sjukhushärbärge för dem som vallfärdar långväga ifrån för att uppleva helbrägdagörelse. Det händer att någon mycket sjuk dör. Då fraktas stoftet diskret bort på natten, för att människors tro på den magiska kraften inte ska få något avbräck. Det var beklämmande se dem som gick där och grät. De flesta av pilgrimerna grät. Jag tänkte på att när vi samlas för att prisa Jesus, så blir vi ju glada och hänförda när vi upplever andens vidrörande och kraft. Men här var det betryck. Man kommer många gånger långväga ifrån, man gör en resa under bot och späkningar för att få uppleva frid.

När man sett detta avgudanäste på nära håll, är det upprörande höra att man numera i frikyrkligheten, till och med bland pingstvännen, räknar Lourdes som en viktig, karismatisk plats, dit man reser för att få andlig förnyelse. Vad vi förstår av sådan förkunnelse är att det stora avfallets tid har kommit.

Efter dessa upplevelser i Lourdes, fick jag tillfälle att med Stigs och Åses assistans och presentation intervjua de evangeliska pionjärerna i Maubourguet och även en fd nunna som berättade om sin väg till frälsning och frigörelse. Dessa intervjuer kommer att publiceras i tidningen Maranata framöver.

Vi kom tillbaka till Albi. Det är en ort som är känd för de evangeliska kristna som kämpade för trosfrihet på 1200-talet och sedan även i samband med hugenott-förföljelserna. Det talas om «albigenserna», «katarerna» - kättarna som jagades från hus och hem, hur deras egendomar konfiskerades. Den stora, berömda katedralen i Albi är till stor del bekostad med medel som konfiskerades från de kristna. Dominikanerna – «Guds spårhundar» jagade systematiskt och lät genom inkquisitionen utrota dem. Det sägs att denna förföljelse var långt värre än den på Neros tid i Rom. Hela södra Frankrike skövlades.

I en undanskymd skogsdunge har man rest en minnessten över dessa oräkneliga skaror som led martyrdöden. Där kan man läsa: "Dessa människor som världen icke var värdig att hysa" (Hebr. 11:38)

Historien om dessa har till största delen skrivits av hatfyllda kyrkliga dignitärer, som C G Hjelm påpekar i sin bok "Den troende och döpta församlingen genom två årtusenden":

"Mot församlingarna i Sydfrankrike, väckelsens huvudland, fördes det s.k. albigenserkriget, som på 20 år, 1209-1229 nästan ödelade landet. Den gamla lysande provençalska kulturen och den sydfranska adelns självständighet förstördes i grund. All egendom konfiskerades och indrogs till kyrkan eller kronan. I södra Frankrike hade väckelsen varit så stark, att den t.o.m. hade bildat egna samfund. Men utrotandet var så grundligt att eftervärlden knappast äger annat kvar av den än katolikernas av hat färgade berättelser."

När man med dessa informationer och upplevelser i bagaget får besöka en liten församling som Stig och Åse varit med att bygga upp i just dessa trakter, så är det dubbelt gripande. Martyrernas kamp och förböner för sitt folk, har in i vår tid fått

bära frukt i människors frälsning. Det var verkligen en upplevelse att komma till den välbyggda, ändamålsenliga lokalen i Albi, som Stig kämpade, slet och byggde tillsammans med nyfrälsta vänner och trossyskon från hemlandet som kom att besöka missionsarbetet.

*-Martyrernas kamp
och förböner för sitt
folk, har in i vår
tid fått bära frukt i
människors frälsning.*

Innan det blev aktuellt att bygga möteslokal, måste dock våra missionärer försöka få kontakt med människor på olika sätt, och vinna några för Gud. Och under mycket bön, arbete och vända föddes och växte en församling fram. Stig och Åse Andreasson hittade ständigt möjligheter till kontakt med människor. Stig lärde känna en man från Spanien, som han engagerade att ge honom lektioner i spanska. Under tiden fick han vinna honom för Gud.

Ett annat tillfälle var när en hel grupp portugiser arbetade i området. De kunde inte franska, och Stig erbjöd sig ge dem lektioner. Så fick han vinna en efter en. Paret Andreasson inbjöd grannar och

vänner till hemmet och hade möten. Eftersom de själva hade barn, blev det naturligt att inbjuda till barnmöten också. Åse brukade samla ungdomar och lärde dem sy – en hel mängd aktiviteter som gav dem möjlighet att vinna människors hjärtan och leda dem till Jesus. Tältnöten var en annan metod att nå människor med evangelium.

Så småningom kunde Stig färdigställa en lokal för den växande församlingen. I Albi har man förutom möteslokal också utrymmen för barnmöten och barnpassning, samt lägenhet för en pastorsfamilj.

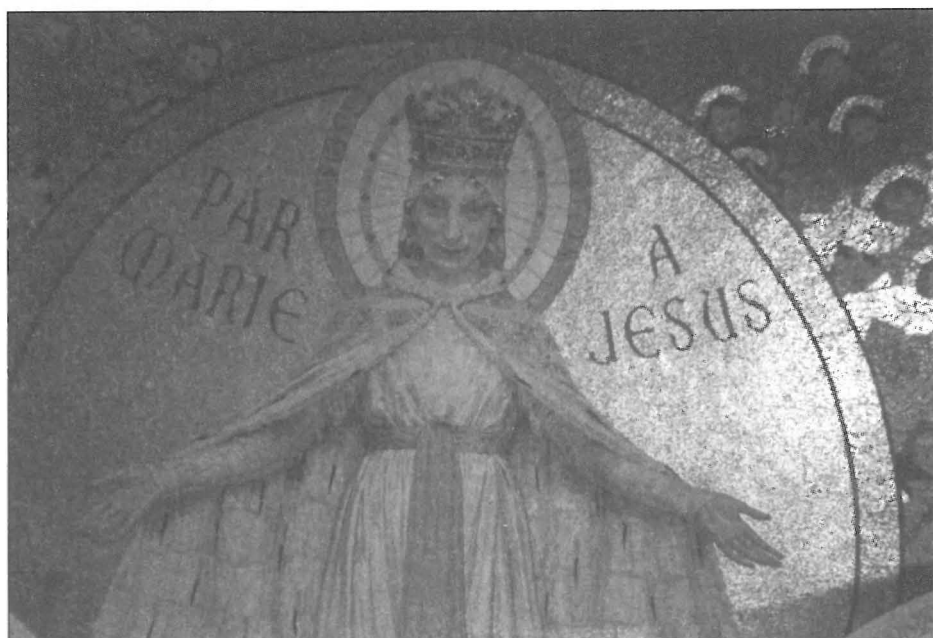
Det var stor uppslutning den helg Stig och Åse var med, och efter förmiddagsmötet då Stig höll en brinnande predikan om Jesu tillkommelse, var det kärleksmåltid i lokalen som egentligen var alltför trång.

Syskonen berättade för oss att de hittat en ny möjlighet nå vänner och grannar med evangelium. De inbjuder till måltid i församlingslokalen, och lägger upp ett litet program med vittnesbörd och sång i anslutning till detta.

Vi åkte genom ort efter ort i det folkrika Frankrike, som numera räknar 60 miljoner inbyggare. I de flesta samhällen och städer finns en katolsk kyrka och möjligen en reformert eller luthersk kyrka, men inte en tillstymmelse till fritt, evangeliskt arbete.

-Västeuropa är ett bortglömt område när det gäller mission, sa Stig sorgset.

Stig berättade i en ingående intervju,

"Genom Maria - till Jesus" Bild från en katolsk kyrka vid grottan i Lourdes. Många påkostade målningar och inskriptioner gör den till enda stor hyllning till jungfru Maria.

som jag hoppas få återkomma till i något kommande nummer av Maranata, hur han upplever missionssituationen:

-Frankrike består mest av religionslösa människor, än om de har en katolsk etikett. För länge sedan gav katolska präster ut en bok: "Frankrike – ett missionsland". De bedömde alltså sitt eget land som missionsland. Då skulle det väl finnas rum för andra missionärer än katoliker. Men vi upplevde särskilt i början i vårt arbete i östra Frankrike ett kolossalt motstånd från katolska kyrkan. Man varnade för oss i kyrkorna, nunnorna som gick i hemmen varnade folk. Det var också hotelser. Ungdomar som kom till våra tältmöten skulle inte få bli konfirmerade, osv.

Många sitter fast i katolska kyrkans grepp, trots att de aldrig går i kyrkan och lever religionslösa. Men jag tror att när vi predikar evangelium, förkunnar Guds ord, kommer vi på ett eller annat sätt i konflikt med katolska kyrkan än om vi aldrig går till direkt attack.

-En så enkel sak som att predika att Jesus är den ende medlaren mellan Gud och människa innebär att då faller omedelbart allt detta med mariakulten och helgondyrkan. Katolikens himmel är förmörkad av en massa helgongestalter som står mellan honom och Gud som en slags medlare. Du kan inte heller underlåta att säga, när du talar om vad som väntar människan efter döden; att det finns en himmel och en förtappelse, men det finns inget tredje ställe.

-I Skandinavien borde ju människor vara mera upplysta om vad verklig kristen tro är. Något jag tycker är en svag sida i hela frikyrkligheten i Sverige är att man saknar vision för behovet av mission i katolska länder. Man har börjat betrakta katolska kyrkan som en kristen systerkyrka, och ser bort från de gruvliga villfarelser som den katolska kyrkan faktiskt förkunnar och står för. Då tar man död på missionsvisionen – tyvärr. Det är väldigt tragiskt.

Katolicismen har aldrig accepterat den protestantiska reformationen och blivit bättre på grund av den. Katolska kyrkan i Frankrike har ändrat en del yttre ting av kyrkopolitiska skäl och för att behålla greppet över befolkningen. Men alla borde veta att katolska kyrkan påstår sig ha ett ofelbart läroämbete, och den som stigit fram och säger att han är ofelbar i lärofrågor – hur skulle han

"Det här är min pappa!", säger Jean Boloppion, tv, och lägger armen om Stig Andreasson, som vann honom för Gud.

Foto: Sina Fridolfsson

någon gång kunna ta tillbaka vad han sagt och proklamerat? Där är man fången i sin egen snara.

-För ganska länge sedan kom en väldigt positiv artikel i en svensk frikyrkotidning i Sverige om Taizé, som ju är ett romerskatolskt kloster idag. Det började som ett protestantiskt kloster, men betraktas som en femte-kolonnare inom protestantismen av alla ansvarskännande kristna ledare här nere på kontinenten. Då skrev jag en del för att bemöta artikeln. Jag citerade från vad kända kristna ledare säger här i Frankrike. Den artikeln kom tillbaka med ett vänligt tack och beklagande att det inte fanns utrymme för den i tidningen.

Hur upplevde du detta?

-Det var en bekräftelse på vad jag redan misstänkte; att man var inte så öppen och vidsynt som det kanske verkade från början. Man var öppen när det gällde att tala vänligt om det katolska inflytandet, att betrakta katolicismen som en systerkyrka och man var öppen för det världsekumeniska inflytandet, men man var inte öppen för dem som har motsatt syn i frågan.

Har du någon idé om varför det har utvecklats på detta vis i Sverige?

-Jag har en känsla av att det har skett ett förtärligt av kristenheten i stort. Man

tar inte på allvar det som våra fäder fick kämpa för. Det är på något sätt för många människor likgiltigt vad man egentligen står för. Man har blivit så vidsynt så att man ser inte skillnad på sanning och villfarelse.

När man kommer till ett katolskt land som turist, tycker man det är så gripande att katolska kyrkan står öppen mitt på dagen och folk kan gå in och tända vaxljus framför mariabilder därinne. Människor böjer knä och verkar vara så hängivna.

Själv har jag aldrig upplevt det så. Jag tycker det ligger något djupt tragiskt i att människor böjer knä inför mariabilder och helgonbilder. Vaxljusen tändes man därför att så länge det brinner räknas det lika värdefullt som om jag varit i bön hela tiden. Det är ju en kolossal vidskepelse och ett fruktansvärt exempel på religiöst utanpåverk, ritualism och formalism i allra högsta grad.

Vad upplever man när man kommer till muslimernas Mekka och ser tiotusentals

---

*-Här finns skaror
av människor som
inte har hört ett klart
evangelium. Områden
som inte alls är
intagna av Guds folk,
där det inte finns
något ljus tänt.*

---

muslimer på knä där? Där har vi något att lära, hemma i Sverige skäms vi för vår tro, säger en del. De har blivit gripna också av att vara i muslimländer. Då tycker jag att ytligheten och tanklösheten gått över alla gränser. Man vet vad den muslimska religionen står för och vad Koranen innehåller och hur kvinnan behandlas i Islam, även om man gärna i vår miljö gärna förnekar allt detta och vill ge en glansbild av Islam. När man vet något av vad som förekommer och hur kristna behandlas i muslimska länder – då borde man vakna till liv. Istället för att stå och beundra dessa knäböjande muslimer i moskéerna, borde man gripas av nöd och förtvivlan.

Men den ekumeniska anden som allt mer tar över, tillåter väl inte kritik mot någon annan religion?

-Nej, det verkar så. Men då har man ju

kommit ifrån den protestantiska synen. Reformatorernas budskap var ju att föra fram i ljuset det som den katolska kyrkan hade begravt i mörker eller halvmörker. Varför är vi protestanter? Vad innebär det?

Vad ser du som viktigast att prioritera nu?

-Det kan inte vara något annat än att förkunna evangelium. Här finns skaror av människor som inte har hört ett klart evangelium. Områden som inte alls är intagna av Guds folk, där det inte finns något ljus tänt. Det gäller både Frankrike

-Vi blev stående några sekunder, och såg i andanom en levande församling i verksamhet här. En stad på 30-40 000 invånare, där människor inte kan skilja mellan höger och vänster.

och Belgien. Speciellt i Ardennerna är det stora områden. Man måste också tänka på att dessa människor behöver höra ett klart evangelium. Man måste också ha bilden av den universella församlingen i detta. Den lokala församlingen kan ha olika namn. Det kan vara olika stil i deras verksamhet, men det viktigaste är att människor upplever Jesus som sin Frälsare, blir födda på nytt och är med i den universella församlingen och blir med när Herren kommer för att hämta sitt folk. Där tror jag det kommer att finnas människor från många olika denominationer som hör till den universella församlingen. Lyckligtvis! Detta är det viktiga.

Sedan måste vi göra allt vi kan för att den lokala församlingen ska bli effektiv att föra evangelium vidare. Att den bevaras ren, så inte ett blandat evangelium förs ut där det en gång var ett rent evangelium. Då blir det ett uddlöst och oklart budskap. Där har vi den stora tragedin i dag. Väckelserörelser som började brinnande, är faktiskt inte väckelserörelser idag, därför att förkunnelsen är för otydlig.

Så talade Stig i den intervju, som jag

hade tillfälle spela in då och då under resans lopp.

När vi efter vår 400 mil långa färd närmade oss deras hem i Maubeuge, stannade vi till i en stad. En fin stad med kullerstengator och gamla hus. Vi gick över torget mot en servering för att få något att dricka. Plötsligt stannade Stig utanför en tom lokal med en förbommad, bred trädörr och stängda fönsterluckor. Han måttade provande med blick och armar.

-Vad gör du? undrade Åse. Vi hade fortsatt några steg mot fiket. Han tittade fjärrskådande:

-Vilken perfekt möteslokal det här skulle vara...! Det brände till i mitt hjärta:

-Ja, här finns väl ingen evangelisk församling?

-Nej, här finns ingenting mer än katolska kyrkan.

Vi blev stående några sekunder, och såg i andanom en levande församling i verksamhet här. En stad på 30-40 000 invånare, där människor inte kan skilja mellan höger och vänster.

Stig, pionjären, visionären stod där, grånad, lätt böjd efter många års trogen tjänst i Herrens vingård. Men ögonen lyste av ungdomlig glöd och liv när han drömmande iakttog den tomma lokalen där han sett en möjlighet till evangeliskt arbete. Och plötsligt kom bibelordet till mig:

-Och det ska ske i de yttersta dagarna, säger Gud, att jag skall utgjuta av min Ande över allt kött, och edra söner och edra döttrar skola profetera, och edra ynglingar skola se syner, och edra gamla män skola hava drömmar; ja, över mina tjänare och mina tjänarinnor skall jag i de dagarna utgjuta av min Ande, och de skola profetera. Och jag skall låta undertecken synas uppe på himmelen och tecken nere på jorden: blod och eld och rökmoln. Solen skall vändas i mörker och månen i blod, förrän Herrens dag kommer, den stora och härliga. Och det skall ske att var och en som åkallar Herrens namn, han skall varda frälst.

(Apg. 2:17-21)

Låt oss släppa fram drömmarna! De gamla människans drömmar ger näring åt ynglingarna som kan se syner och en profetisk ande inspirerar tjänare och tjänarinnor, söner och döttrar att ropa ut "SÅ SÄGER HERREN" till väckelse och frälsning åt dem som nu sitter i mörker och dödsskugga. ■

Barr.

Under våren fick vi tillfälle att göra en resa med Pilgrimsskolan till västlandet i Norge. Vi skulle besöka några norska vänner i Skudeneshavn. Dessa syskon har som mål att hjälpa barn i Dominikanska Republiken. Deras förening "Barn hjälper barn" har haft flera konserter där barn medverkar och alla intäkter går till barn i andra länder. Dag Sandslett är inspiratör och och Kari-Lise Sunnhordvik koordinator för hjälprojektet som helhet. Förutom konserter är det insamlingar genom basarer mm där allt som kommer in går till missionsarbetet på olika platser i Dominikanska Republiken.

Rapport: Ulla Näsholm

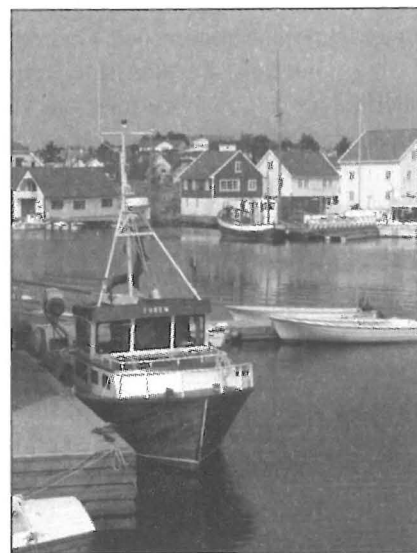

Foto: Mikael Eliasson

Redan har många dominikaner fått hjälp av de norska syskonen. Hälso- tandvård, skolböcker, reparation av hus för att nämna något.

20-21 april var en grupp ungdomar med ledare och lärare från Marantaförsamlingen i Stockholm inbjudna till Skudeneshavn för att träffa och bekanta sig med vännerna och deras församling.

Bara resan dit är i sig något som måste nämnas – en resa från vår till vinter och

hjälp barn!

Foto: Mikael Eliasson

Foto: Mikael Eliasson

Foto: Veronica Vidén

Ovan: Hela skaran samlad vid utsiktspunkten. Till vänster: Skudeneshavn kallas också "skutornas hamn", en liten fiskeby på Karmøy. Mitten: Dag Sandslett leder basaren i Syre Bedehus. Till höger: Under högtidliga former överlämnas Dominikanska Republikens flagga till Steinar, föreståndaren för pingstförsamlingen Saron.

till vår igen... Häfnörande vyer, vackra landskap, snöklädda fält, isiga älvar, karga hedar strax vid trädgränsen och sen fick vi följa hur våren nästan var sommar när resans mål var nådd.

Rundtur och guidning i Skudeneshavn var det Dag som ledde. Också basaren på lördagkväll som hölls i ett gammalt bönehus leddes av Dag.

Många, både barn och vuxna var samlade och över 10.000:- kom in vid detta tillfälle.

Söndag klockan 11.00 var det möte i pingstförsamlingen. Gruppen från Sverige deltog också med sång och vittnesbörd.

En oförglömlig stund var det när Dominikanska Republikens flagga inför livades med de övriga flaggorna som visade i vilka länder församlingen bedrev mission.

Det betyder inte, påpekades, att församlingen i Skudeneshavn tar på sig ett ekonomiskt ansvar för missionen i

Dominikanska Republiken, men att de är med och beder för arbetet där. I mötet togs också upp ett offer för mission i Dominikanska Republiken.

Dag Sandslett, hans familj och vänner kommer att fortsätta inspirera och väcka människor att offra för missionsarbetet.

Det var en oförglömlig resa och inspirerande att möta människor som är med och gör det möjligt att sprida evangelium till allt flera och hjälpa och stödja särskilt behövande. ■

Att leva

Foto: Mikael Eliasson

i dopet

Bibelstudium
av Hans Lindelöw

Den undervisning som Skriften ger oss om dopet, vad det betyder eller innebär - att leva i dopet till Kristus - visar att det är en realitet också i det gamla förbundet där vi har förebilderna. Det handlar om att icke så älska sitt liv att man drar sig undan döden...

I vår tid är det sällsynt med vittnen i vanlig, eller om man säger rättslig mening. Vittnen är skrämde, vittnen är hotade och vågar inte tala. Det är inte heller främmande för Guds vittnen. Guds vittnen har alltid varit hotade, man har alltid försökt skrämja dem till tystnad eller locka dem till avvikelser.

Det är faktiskt så att skriften som vi tycker verkar vara väldigt klar och tydlig, den döljer också väldigt mycket och gömmer stora hemligheter.

Bibeln talar om vittnen som var verkliga nyckelvittnen i kritiska historiska situationer. Mycket om dem gick förlorat och man fattade inte vilka de var eller vart de tog vägen. Varför det? Därför att de var verksamma på det territorium där djävulen hade rest sin tron.

Om ett Guds vittne lever och verkar på ett sådant område då förstår vi att han naturligtvis är utsatt för mycket av fientliga angrepp och anslag. Så var det förr och så är det även i denna tid. Vittnen kan fullgöra sin uppgift i det anonyma eller okända. Det är få som uppfattar dem, vill kännas vid dem eller erkänna dessa vittnens och ställa sig på deras sida.

Den helige Ande vet det, därför sägs det till Pergamus församling: "tron på mig förnekade du icke ens på den tid då Antipas mitt vittne, min trogne blev dräpt hos er, där varest Satan har sin tron". Det berömmet riktas till församlingsängeln i Pergamus: "Skriv till Pergamus församlings ängel..."

Den som verkligen känner Guds vittnen, den som prövar och känner deras väg, det är ju Jesus själv. Han känner de heliga skrifterna, profeternas väg, han känner deras öden, han vet om dem. Han vet saker och ting om Jeremia som inte alltid står skrivet eller upptecknat och bevarat. Han vet saker och ting om Hosea, om Sakarja, han vet vad som skedde med Sakarja. Därför förebrår han judarna, de skriftlärde och fariseerna. Den helige Ande förebrår människor, särskilt dem som ikläder sig prästkläder och ställer sig inför folket som representant och särskilt vill värna om de religiösa, kanske säger man de kristna intressena.

Den helige Ande söker efter medel som kan göra förebråelsen kraftfull och effektiv och så svidande som möjligt i människans hjärta och samvete. Just dessa medel och metoder har djävulen velat stjåla och ta bort och därmed beröva oss något av Kristus.

-Därför sänder jag till er profeter, visa män och skriftlärdar. Somliga av dem skall ni döda och korsfästa, andra skall ni gissla i era synagogor och förfölja dem från stad till stad.

-Så kommer över er allt rättfärdigt blod som är utgjutet på jorden, från den rättfärdige Abels blod till Sakarias, Barakias sons blod, honom som ni mördade mellan templet och altaret. (Matt 23:34-35)

Vem var Barakias son? Sakarja brukar vi säga. Hur gick det för honom som bar fram detta mäktiga profetiska, apokalyptiska budskap i den situationen? Det såg ut som om de levde i upprättelsens och återställens tid – nu var det väckelse och alla var församlade. Tillsammans skulle de nu bygga staden och templet. Mitt i alltsammans dödas profeten, mitt i allt som ser ut att handla om väckelse, förnyelse och upprättelse.

Människan koncentrerar sig på vissa saker, ja, bra saker – visst – men inte på bättre saker. Vi har faktiskt att göra med ett bättre förbund, ett förbund säger Hebreerbrevets författare, som är grundat på bättre löften. Det finns mycket som hotar vår uppmärksamhet och koncentration på dessa ting.

Djävulen vill stjäla de medel och metoder från oss, som hjälper oss att bättre fatta vad Gud har givit oss i Jesus Kristus och vad kampen handlar om.

Konflikt och strid

Vi går till Upp 12 och läser om striden, kampen och konflikten med draken.

"De övervann honom genom Lammets blod och genom sitt vittesbörds ord. De älskade inte sitt liv så högt att de drog sig undan döden". Vers 11

Det är väldigt tankvärt detta. "De älskade inte sitt liv så högt..." I grundtexten är det feminin, singularis i ackusativgenus. Det finns ett liv, ett gemensamt liv och just det livet är det som vi får hjälp att försaka och förneka. Den undervisning som Skriften ger om dopet, vad det betyder eller innebär – att leva i dopet till Kristus – visar att det är en realitet också i det gamla förbundet där vi har förebilderna.

Det handlar om att icke så älska sitt liv att man drar sig undan döden...

Det är angeläget att få klart för sig vem det var som kom från Nasaret till Johannes vid Jordan. Att se honom klart, lyssna till hans röst och stämma in i hans bön och rop.

-Med starkt rop och tårar frambar han under sitt köts dagar bönerop och åkallan till den som kunde frälsa honom från

döden. Han blev bönhörd och tagen ur sin ångest".

Med starkt rop och tårar, hans bön och rop, vad är det? Det är att möta – "ske icke min vilja."

I denna bön lever han och undervisar sina lärjungar.

-Fader vår, som är i himlen, Helgat bliv ditt namn. Komme ditt rike. Ske din vilja liksom den sker i himlen. Ge oss idag vårt bröd för dagen. Och förlåt oss våra skulder, såsom också vi förlåter dem som står i skuld till oss. Och för oss inte in i frestelse utan fräls oss från den onde.

(Matt 6:9-13)

Ske din vilja! Vad denna bön innebär, det är att följa Jesus Kristus. Redan på Josua tid var det aktuellt. Vet ni att det finns två Jesus i bibeln? Den ene läser vi om i GT, Jesus efraimiten, det är Josua. Han börjar på exakt samma sätt som Jesus från Nasaret; vid Jordan. På samma sätt och med ett liknande sinne tar han detta steg av självövertagelse. Med tro på Gud stiger Josua ner i floden där prästerna först har ställt sig med Guds ark. Johannes döparen som döpte Jesus i Jordans vatten var också han av prästerlig släkt!

I Josua kapitel 3 läser vi om övergången över Jordan:

-Tidigt följande morgon bröt Josua och alla Israels barn upp från Sittim och kom till Jordan. Där stannade de över natten innan de gick över. Men efter tre dagar gick tillsyningsmännen genom lägret och befallde folket och sade: -Så snart ni får se Herrens, er Guds förbundsark och de levitiska prästerna som bär den, skall också ni bryta upp från er plats och följa den, men låt det vara ett avstånd på omkring tusen alnar mellan den och er. Närmare bör ni inte komma den för att ni skall veta vilken väg ni skall gå, eftersom ni inte har gått den vägen förut.

Och Josua sade till folket: "Helga er, för i morgon skall Herren göra under bland er." Därefter sade Josua till prästerna: "Tag förbundsarken och gå framför folket." Då tog de förbundsarken och gick framför folket.

-Herren sade till Josua: "Idag skall jag börja göra dig stor i hela Israels ögon, så att de märker att jag är med dig, så som jag har varit med Mose. Befall nu prästerna som bär förbundsarken och säg: Så snart ni kommer till den yttersta randen av Jordans vatten skall ni stanna där vid Jordan". Och Josua sade till Israels barn: "Kom fram hit och hör Herrens, er Guds ord". Josua fortsatte: "Av detta skall ni förstå att den levande Guden är mitt ibland er och att han skall driva undan kananeerna, hetiterna, hiveerna, periseerna, gergaseerna, amoreerna och jebusiterna för er. Se, hela jordens Herres förbundsark drar nu framför er över Jordan, Välj ut tolv man ur Israels stammar, en man från varje stam. Så snart prästerna som bär Herrens, hela jordens Herres ark, står stilla med sina fötter i Jordans vatten, skall Jordans vatten, det som kommer uppifrån, skäras av i sitt lopp och bli stående som en hög vall."

-Folket bröt då upp från sina tält för att gå över Jordan, och prästerna som bär förbundsarken gick framför folket. När de som bär arken kom till Jordan och prästerna, som bär den, med sina fötter rörde vid yttersta randen av vattnet i Jordan som under skördetiden svämmar över alla sina bräddar, då stannade det vatten som kom uppifrån, och det blev stående som en hög vall, långt borta uppe vid Adam, staden som ligger bredvid Saretan.

(Josua 3:1-16)

Detta sammanhang talar förebildligt till oss vad det är att leva i sitt dop. Josua och Kaleb trodde på Gud och kunde redan för fyrtio år sedan komma in i löfteslandet. Endast Mose, Kaleb och Josua hade kunnat gå in i löfteslandet och

Vad är den belige Andes uppgift? Jesus säger: "Han skall inte tala av sig själv, utan vad han hör allt det skall han tala." Det är vad den belige Ande representerar i våra liv, just denna prästerliga myndighet, detta, "ske icke min

Foto: Mikael Eliasson

lämna folket kvar i öknen eller återvända till Egypten om de hade velat. Mose bad till Gud och i ödmjukhet underkastade de sig ökenvandringen med alla dess vedermödor. De försvagades inte i sin tro, de blev fastmer starkare.

Senare i Josuas liv ser vi att han representerade en väldig styrka. Han hade inte behövt bry sig om prästerna, säkert skulle han kunna forcera, men vad Herren hade befallt det ville ha göra. Så fick prästerna som bar arken gå före. Fridsamma, tjänstbara män – av Gud avskilda präster – ställde sig i Jordans vatten.

Ske din vilja

Josua uttrycker detsamma som Jesus. "Ske din vilja, icke min..." Det är vad prästerna vittnar om. De vittnar om de prästerliga fullmakter som genom Jesus Kristus har givits åt församlingen.

Vad är den helige Andes uppgift? Jesus säger: "Han skall inte tala av sig själv, utan vad han hör allt det skall han tala." Det är vad den helige Ande representerar i våra liv, just denna prästerliga myndighet, detta, "ske icke min vilja".

-Nu lever icke mer jag, utan Kristus lever i mig och det liv som jag nu lever det lever jag i tro på Gud som har älskat mig och utgivit sig själv för mig.

-Han skall icke tala av sig själv...

Ingenting sker av människan själv, inte ens den frommaste eller mest gudfruktige, allt som sker är av Gud enligt hans befallning och i Lammets karaktär.

-Vid den tiden trädde Johannes Döparen fram och predikade i Judeens öken och sade: Omvänd er, ty himmelriket är nära. Om honom heter det hos profeten Jesaja: En röst ropar i öknen: Bana väg för Herren, gör stigarna raka för honom. (Matt 3:1-3)

En röst ropar... Var hade hela prästerskapet tagit vägen? Var fanns alla leviter, med tempel, med arken och alla dessa fina föremål och ting. Det fanns bara en kvar. Han ensam stod och ropade i öknen. Andligen representerar han också vad som verkligen är meningen med prästerskapet, gudstjänsten och alla de förebilder som fanns i gamla förbundet.

-Johannes bar kläder av kamelhår och hade ett läderbälte om livet, och hans mat var gräshoppor och vildhonung. Jerusalem och hela Judeen kom ut till honom och de bekände sina synder och döptes av honom i floden Jordan.

Men när han såg att många fariseer och sadduceer kom för att bli döpta sade han

till dem: Ni huggormsyngel, vem har fått er att tro att ni kan fly undan den kommande vredesdomen? Bär då sådan frukt som hör till omvändelsen. Och tro inte att ni kan säga till er själva: Vi har Abraham till fader. Jag säger er att Gud av dessa stenar kan uppväcka barn åt Abraham. Redan är yxan satt till roten på träden. Varje träd som inte bär god frukt blir nedhugget och kastat i elden. (Matt 3:4-10)

Vem är yxan som är satt till roten av trädet? Någon som inte har förlorat sin skärpa och som förstått den verkliga meningen med kallelsen att vara en levit. Johannes är själv yxan satt till trädet, han är själv tyngden och skärpan, inte som profetlärjungen som förlorade yxjärnet i vattnet. Johannes hade bevarats bland alla profeter och präster. Bland alla de som hade namnet om sig att de levde för Gud och tjänade honom, hade han bevarat det som verkligen hörde det levitiska prästadömet till.

-Jag döper er i vatten till omvändelse, men den som kommer efter mig är starkare än jag. Jag är inte ens värd att ta av honom hans sandaler. Han skall döpa er i den helige Ande och i eld. Han har sin kastskovel i handen och skall rensa sin tröskplats och samla sitt vete i logen, men agnarna skall han bränna upp i en eld som aldrig släcks.

Sedan kom Jesus från Galileen till Johannes vid Jordan för att döpas av honom. Men Johannes försökte hindra honom och sade: "Det är jag som behöver döpas av dig, och du kommer till mig." Jesus svarade honom: "Låt det ske nu. Ty så bör vi uppfylla all rättfärdighet". Då lät han det ske. (v. 11-15)

Vad som sker här är större än det som sker i Josuas bok. Josua stiger ner tillsammans med prästerna och är med och bereder vägen för att Israels tolv stammar ska gå över floden.

Men vad som sker när Jesus från Nasaret stiger ner i vattnet, det är i själva verket att han bereder väg för att vi och alla som får höra evangelium ska kunna gå över floden.

Vad innebär det att gå över floden? Det innebär att ta detta steg av självövertvin-nelse, att stämma in i bönen: "Fader vår", det är att leva och andas detta – "Ske icke min vilja utan din..." Fader vår som är i himmelen, helgat varde ditt namn, tillkomme ditt rike. Kom – Maranata, du vår Herre kom.

Han står där och genom honom går människor av alla folk och nationer över floden. Floden som representerar exakt det som står i Upp 12, "de älskade icke så sitt liv". Ett liv från Adam som vi inte älskar så att vi drar oss undan döden, att vi drar oss undan detta steg av självövertvin-nelse och försakelse – detta första steg. Men det är inte meningen att det skall vara ett steg som sedan blir ett religiöst monument på den frälsningshist oriska horisonten. Vi ska leva och vandra i detta. Det kommer att föra fram oss till kampen mot draken och hjälpa oss föra den striden framgångsrikt.

-När Jesus hade blivit döpt, steg han genast upp ur vattnet. Och se, himlen öppnade sig och han såg Guds Ande sänka sig ner som en duva och komma över honom. (v. 16-17)

Guds Ande...

-Det var denna frälsning som profeterna sökte och forskade efter, de som profeterade om den nåd som ni skulle få. De undersökte vem eller vilken tid Kristi Ande i dem visade på, när han förutsade Kristi lidanden och den härlighet som skulle följa. (1 Petr. 1:10-11)

Vad betyder detta när han talar om sitt ärende och sin uppgift, eller när han talar om sig själv? "Vem säger folket Män-

*Vilken underbar
undervisning! Varje
gång det kommer en
kraftig påminnelse
från Adam i vår kropp
eller natur, varje gång det
kommer en påminnelse från
Adam, tro att Kristus är ännu*

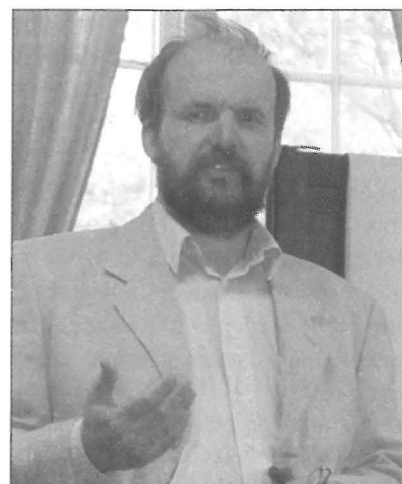

Foto: Mikael Eliasson

niskosonen vara?" Guds son ropar de till svar. Djävulen kommer och frågar: "Är du Guds son?", de onda andarna ropar "Guds son...". Vid korset står bespottarna och belackarna – är han Guds son? Men han tar inte emot från djävulen eller de onda andarna, han tar inte emot något från översteprästerna och fariseerna. DE kan tala om Guds son, men han tar inte emot vad de säger. Han tar bara emot från Fadern och från Simon Petrus som genom Andens uppenbarelse förstått vem Jesus är.

Ett steg av självövertvinnelse

Aposteln Paulus undervisar i romarbrevet om dopet. Vad betyder detta steg av självövertvinnelse, vad betyder den gärning som Jesus har gjort eller som han initierat? Vad menas med att leva i detta?

Vad betyder det att vattnet stannade av uppe vid Adam, att inflytandet från Adam upphörde, att det finns en öppen väg genom Kristus? Aposteln visar hur Kristi mänskliga natur på alla punkter svarar mot Adams mänskliga natur och hur Gud bereder denna väv på ett sådant sätt att den bereder frälsning för alla människor, frälsning för alla dem som ställer sig till förfogande och överlämnar sitt hjärta åt honom.

-Därför är det så: Genom en enda människa kom synden in i världen och genom synden döden, och så kom döden över alla människor eftersom alla hade syndat. Synd fanns i världen redan före lagen, men synd tillräknas inte där ingen lag finns. Ändå härskade döden från Adam till Mose också över dem som inte hade syndat genom en överträdelse sådan som Adams, han som är en förebild till den som skulle komma. Dock är det inte med nåden som med syndafallet. Ty om de många har dött genom en endas fall, så ha ännu mycket mer Guds nåd och gåva överflödat till de många genom en enda människas nåd, Jesu Kristi nåd. (Rom 5:12-15)

Vilken underbar undervisning! Varje gång det kommer en kraftig påminnelse från Adam i vår kropp eller natur, varje gång det kommer en påminnelse från Adam, tro att Kristus är ännu starkare. Varje gång det kommer en sjukdom, ett lidande eller en bedrövelse, varje gång den gamla naturen gör sig påmind, så vet att Kristus är starkare. Mot förbannelsen svarar en välsignelse, mot sjukdomen hälsa, mot döden svarar liv.

Vi erfär död – han är vårt liv. Så upplever vi det inte alltid, men det är en realitet genom tron på honom – Jesus Kristus.

-Inte heller kom gåvan som en följd av en endas synd. Domen kom genom en enda och drog med sig fördömdelse. Den fria gåvan däremot kom efter mångas överträdelser och ledde till ett frikännande. Ty om en endas fall gjorde att döden fick herravälde genom denne ende, hur mycket mer skall då inte de som mottar den överflödande nåden och rättfärdighetens gåva regera i liv genom denne ende, Jesus Kristus. (v. 16-17)

Det är mycket som kommer från Adam, kommer med livsfloden Jordan. Men de som tog steget av självövertvinnelse, de som inte älskade sitt liv så att de drog sig undan döden, de som följde Lammet i dopets grav, de fick vara med om att det stannade upp vid Adam. Det är den verklighet vi har att räkna med enligt den heliga skrift.

-Alltså, liksom en endas fall ledde till fördömdelse för alla människor, så har en endas rättfärdighet för alla människor lett till en frikännande dom som leder till liv. (v. 18)

Knut efter knut i den adamatiska natu-

ren svarar mot knut efter knut i Jesu Kristi kropp såsom den är sammanvävd av Gud. Jesus har burit den genom detta dop, i denna vandring upp på korsets trä.

Varje gång den adamatiska naturen kommer över oss med en kraftig påminnelse om död, om ångest, om smärta, lidande och kval och förbannelse – hos honom finns svaret på allt. Därför skriver Paulus:

-Då vi alltså har förklarats rättfärdiga av tro, har vi frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus. Genom honom har vi också tillträde till den nåd som vi nu står i, och vi jublar också mitt i våra lidanden, eftersom vi vet att lidandet ger tålmod. (Rom 5:1-3)

Här går nu från alla folk och nationer en och en så länge vägen är öppen, så länge budskapet predikas och omfattas. Inte med naturliga förnufts gåvor utan genom tron, genom det förstånd Gud ger.

Det handlar inte bara om en punktuell upplevelse, det är fråga om att leva i sitt dop, leva i hans död och röra sig, förenad med honom i hans död. Förkunna hans död till dess att han kommer.

– Maranata, kom Herre Jesus! ■

Ny bok !

av Arne Imsen

"Syskon, mitt rop till er allesammans, sista ropet från djupet av mitt hjärta är:

Fortsätt kampen! Vi har ju temat, uppdraget och målet för den tro som en gång för alla blev överlämnad åt de heliga. Du heliga skara, frukta icke, ty det har behagat eder Fader att giva eder riket."

Ett testamente och en väckelsesignal till den kämpande församlingen, som tjänar till vägledning i en mörk och pervers tid.

59:-

BMC -förlag

Box 201 34, 161 02 Bromma

Tel: 08 - 98 56 83
Fax: 08 - 98 21 39
E-mail: bmc@maranata.st
Hemsida: www.maranata.st

– Varför är det så viktigt för oss att leva i en demokrati? Den frågan finns att läsa på Sveriges Riksdags hemsida på Internet. Efter de senaste månadernas händelser i regering och riksdag har jag haft anledning att ställa samma fråga, och med den flera följdfrågor:

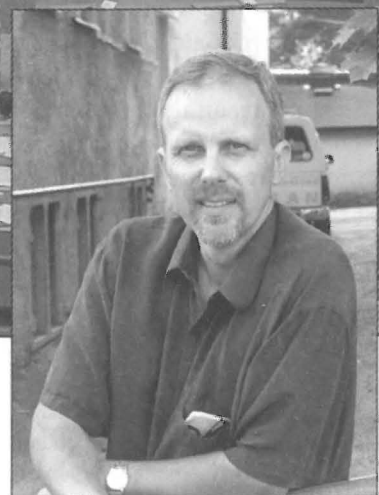

Foto: Mikael Eliasson

Mikael Eliasson
granskar

■ Varför är våra makthavare så oerhört måna om att hävda att vi lever i en demokrati?

■ Varför är länder som idag kallar sig för demokratier, oftast samma länder som århundraden igenom stått för kolonialisering och förtryck?

■ Varför har just dessa länder den högsta statistiken av bl.a. skilsmässor, aborter och självmord, samt den i särklass högsta brottsstatistiken, trots att man stiftar nya lagar på löpande band? Finns det ett samband?

■ Varför är man, inom dessa demokratier, så snabb att peka ut grupper som på ett eller annat sätt står för en avvikande uppfattning än den gängse, såsom odemokratiska? Är det förenligt med att handla i "god demokratisk anda"?

■ Vem ska bestämma vad som är kriteriet för att bli kallad för demokratisk?

Listan av frågor skulle kunna göras mycket längre, men måste begränsas för att kunna besvaras här.

Att ta upp detta ämne är som att röra vid en helig ko. I vårt demokratiska samhälle förväntas det att vi rättar oss in i ledet och inte hyser obekväma åsikter eller ställer fel frågor. Vi ska helst fostras redan som små för att bli *demokratiskt medvetna*.

Regeringens proposition 2001/02:80, *Demokrati för det nya seklet*, som riksdagen debatterade i april, är bara ett exempel på hur man vill att denna fostran ska gå till:

– Skolningen i demokratisk medvetenhet måste förbättras ytterligare. Särskild tyngd bör läggas vid att utveckla metoder för att förankra ett demokratiskt medvetande bland barn och unga.

– Skolan har en central roll för att främja demokratins idéer. Enligt 1 kap. 2 § skollagen (1985:1100) skall verksamheten i skolan utformas i överensstämmelse med grundläggande demokratiska värderingar. Av läroplanen framgår att undervisningen skall bedrivas i demokratiska arbetsformer. Grundskolan skall förbereda eleverna för ett aktivt deltagande i samhällslivet, medan gymnasieskolan skall utveckla elevernas förmåga att aktivt delta i samhällslivet.

Ovanstående gäller för såväl den obligatoriska skolan, enligt läroplanen Lpo 94, som för de frivilliga skolformerna, Lpf 94.

Ska då vi kristna låta våra barn skolas under inflytande av denna filosofi som kallas demokrati? Är det någon skillnad om den erbjuds i den allmänna skolan eller i sk fria skolor? Har inte vi

en annan läroplan som vi ska följa? Inte var väl tanken att våra barn skulle fostras i demokratiskt medvetande. Vad säger den vise i den gamla Boken?

– *Vänj den unge vid den väg han bör vandra, så viker han ej av från den när han blir gammal.* (Ords. 22:6)

Demokrati till varje pris

Låt oss göra en liten överblick över demokratin i Sverige. Vi är en representativ demokrati. Det innebär att medborgarna väljer sina politiska företrädare och dessa får sedan representera dem i riksdagen, den högsta beslutande församlingen i vårt land. Dessa kallas därför för "förtroendevalda".

Riksdagen är parlamentarisk, vilket innebär att en majoritet i riksdagen stöder eller åtminstone tolererar den sittande regeringen. Om regeringen inte får stöd för sina förslag i riksdagen kan den inte styra landet och måste avgå. Riksdagen har också till uppgift att kontrollera regeringen, för att se till att fattade beslut verkställs och att lagar och regler efterlevs.

Vi har även en form av direkt demokrati genom s.k. folkomröstningar, då man rådfrågar medborgarna i viktiga politiska frågor. En sådan opinionsmätning ska vara rådgivande för riksdagen, vilket innebär att riksdagen inte är tvingad att följa folkomröstningens utslag, förutom när det gäller ändringar i landets grundlagar, då resultatet av folkomröstningen är bindande. I regeringsformen kan vi läsa om förutsättningarna för en sådan folkomröstning:

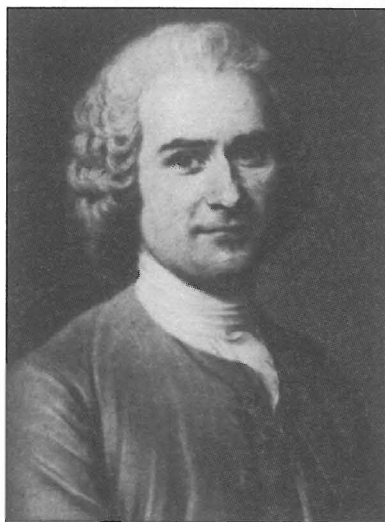
– Folkomröstning om vilande grundlagsförslag skall anordnas, om yrkande därom framställs av minst en tiondel av riksdagens ledamöter och minst en tredjedel av ledamöterna röstar för bifall till yrkandet. Sådant yrkande skall framställas inom femton dagar från det att riksdagen antog grundlagsförslaget som vilande. Yrkandet skall ej beredas i utskott. (SFS 1974:152)

Den 15 maj i år beslutade riksdagen att göra grundlagsändringar i både tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen, detta bl.a. för att de homosexuella ska kunna klassas som folkgrupp, vilket vi redogjorde för i förra numret av tidningen Maranata.

Frågan om folkomröstning kom upp flera gånger men avvisades. Hur är det möjligt att man nu vill driva igenom så allvarliga grundlagsändringar som detta

gäller, utan att de föregås av en folkomröstning? Det är ganska uppenbart att man var rädd för utgången. Grundlagsändringen ska upp på nytt på riksdagens bord senare i år. Medborgarna ska ges möjlighet att säga sitt i höstens val. Men är det vägen för församlingen? Vi låter den frågan hänga kvar en stund.

– *Majoritetens vilja styr beslutsfattandet i en demokrati*, står det vidare på riksdagens hemsida, men detta tycks gälla endast på pappret. I Sverige har det aldrig funnits någon folklig förankring för t.ex. beslutet om att låta homosexuella par provas för adoption av barn. I alla opinionsmätningar som gjorts har man med en överväldigande majoritet sagt nej till homooptioner. Trots detta röstade riksdagen, den 5 juni ja med en till synes lika överväldigande majoritet. Hur är detta möjligt? Tar man sig tid att skärskåda siffrorna, visar det sig att någon egentlig majoritet inte existerar och att det dessutom var många som röstade mot sitt eget samvete. Som exempel kan bara nämnas resultatet av omröstningen i samma fråga på den socialdemokratiska kongressen. Då man inom partiet röstade för homooptioner med en rösts övervikt, skulle det senare visa sig att den ledamot som kom att få den utslagsgivande rösten, föll för grupptricket och röstade mot sitt samvete. Vi ser ännu en som blivit ett offer för den starka homosexuella lobbyen som skrämt så många till tystnad. Partistyrelsen som hela tiden hade varit mot förslaget fick nu backa, och med starka påtryckare i regeringen, såsom Tomas Bodström och Mona Sahlin, rätade partiledamötena in

Jean Jaques Rousseau (1712-1778) från Frankrike, en av upplysningsfilosoferna som verkade för folksuveränitet.

sig i ledet efter partilinjén.

Vad innebär detta? Jo, vi kan här lära oss att vår demokratiska parlamentarism ofta resulterar i att de förtroendevalda tvingas att rösta mot sitt eget samvete och mot sina egna väljare. *Var det detta som kallades för demokrati?* Är detta det pris vi får betala för att få vår fred, frihet och rättvisa? En broder som deltog i Maranataförsamlingens aktioner utanför riksdagen namngav fenomenet som *parlamentarisk diktatur!*

Här, i dessa valtider, måste vi som Guds fria folk åter ställa oss frågan om vi kan ge vårt stöd åt politiker som är beredda att så totalt svika till och med sina egna ideal? Svaret är givet:

– Guds folk är himmelens ambassadörer på fiendeterterritorium och ska inte försöka påverka utvecklingen genom ett politiskt språk! Guds ord visar på en helt annan väg som kan lyfta ett helt samhälle ur laglöshet och social misär. Församlingen är den plats där Gud uppenbarar sin vilja på jorden. Den har fått andliga vapen som är mycket starkare och effektivare. Dessa får inte bli berövade sin kraft genom ett politiskt spel, oavsett vilken partifärg man väljer.

– Låt oss därför gå ut till honom utanför lägret och bära hans smälek. Ty här har vi inte någon stad som består, men vi söker den stad som skall komma. (Hebr. 13:13-14)

Demokrati

– med livet som insats

Redan de gamla grekerna är ett talesätt som man brukar använda. Det kan användas bokstavligt när vi tittar lite närmare på demokratins historik. Under 450-talet före Kristus hade den grekiska statsstaten Aten något som man kallade *demos kratein*, som betydde *folket härskar*. Athens fria män (inga kvinnor eller slavar) samlades till stormöten där man diskuterade och beslutade om viktiga saker, såsom skatter, krig och fred.

Det kom däremot att dröja ända fram till 1700-talet innan dessa idéer fick förnyat fotfäste i Europa. Folket var då mycket starkt påverkat av upplysningsfilosoferna, bl.a. fransmannen Jean Jacques Rousseau (1712-1778). Han vände sig mot kungarnas envælde. Tidigare hade kungens enväldiga makt betraktats som given av Gud. Han och andra tänkare lyfte fram idén om medborgarnas lika värde och mer eller mindre grundlade

förutsättningarna för att demokratiska styrelseskick skulle kunna växa fram.

Men många var de som fick plikta med sina liv i spåret av den nya friheten. Franska revolutionen 1789, under parollen "frihet, jämlikhet och rättvisa", blev ett mycket blodigt blad i historieböckerna. Den gamla samhällsordningen omstörtades och kulminerade i att kungen och drottningen avrättades.

Vid ett samtal om demokrati med en iranier som lever i Sverige i exil framkom en väldigt skakande beskrivning om hur han hos sitt eget folk sett att den ena allvarliga handlingen gett upphov till den andra. Han hade själv blivit så funder-sam över att det vanligaste brottet bland perserna är urkundsförfalskning, dvs. förfalskning av olika dokument och identitetshandlingar. Eftersom han genom sitt yrke mötte hundratals av sina egna landsmän, numera bosatta i Sverige, hade han haft möjlighet att under flera år studera fenomenet. Det skulle visa sig att, för att kunna lämna förtrycket i hemlandet, hade man låtit förfälska ID-handlingar och pass. Brottet rättfärdigades med att man ville fly diktaturen för att överleva. Denna handling skulle senare medföra att man inte tyckte att det var något fel att fortsätta på samma sätt, trots att man nu kommit till det demokratiska Sverige. På något vis så hade man forcerat en spär och det ena gav det andra.

Vi frågade honom hur han ser på den

svenska demokratin med bl.a. abortlagstiftningen som resultat blev han märkbart upprörd:

– Har man en gång kränkt livet genom att utföra en abort är det mycket enklare att gå vidare till allvarigare handlingar senare i livet. I Sverige hade man förmodligen inte haft den våg av brottslighet man idag har om man inte hade infört fria aborter!

– Man hade aldrig haft alla dessa skilsmässor med splittrade familjer som resultat. Det ena har gett det andra.

– I mitt hemland finns det inget ord för abort. Den enda beskrivningen vi känner till i Iran är "mord på ofödda barn". Det tycker jag benämner handlingen med dess rätta namn.

Så långt en exiliranier i det demokratiska Sverige.

Vi minns hur man vid den folkliga revolutionen i Rumänien i slutet av 1980-talet skulle kasta av sig diktaturens bojor och skapa förutsättningar för ett demokratiskt styre. Detta började med att man efter en summarisk rättegång arkebuserade president Nicolae Ceausescu och hans fru Elena. Betecknande för den fortsatta utvecklingen i demokratiseringsprocessen var att det första beslut som fattades av ett befriat folk var att avskaffa abortförbudet och införa fria aborter.

I Sverige har vi i god demokratisk anda utfört över 800.000 aborter på drygt 25 år. Måne är det detta som, med lagstiftningens hjälp, öppnat den avgrund

av laglöshet som vi har i vårt land. Larmrapporterna avlöser varandra idag om hur det saknas lärare, sjuksköterskor och läkare. Hur många har inte fått sätta livet till innan de ens kommit ur moderlivet, den absolut farligaste vistelseorten för ett barn i vårt demokratiska land? Hur många profeter och evangelister har fått gå samma öde till mötes?

Demokrati

– välfärdsstatens guldkalv

Frågan är till slut om demokratin, denna heliga ko, eller är det kanske en guldkalv, överhuvud taget tål att lyftas fram i ljuset på detta sätt? När morgonen randas och den himmelska solen börjar lysa upp de skumma rummen under demokratiens grundvalar ska det visa sig att där gömmer sig objudna gäster; giftormar som ingalunda varit överksamma under natten.

Demokratin har blivit inget annat än en förrädisk fälla som drar med sig massorna ner i avgrunden, bort från möjligheten till frälsning och frihet. Under förvandlingen av att vara en välfärdsstat med demokrati festar man medan en hel värld håller på att gå under i hungersnöd och naturkatastrofer.

Helt nyligen sändes en skakande tidsanalys i Sveriges Radios samhällsprogram *Godmorgon Världen*, då en professor i etnologi intervjuades angående vår framtidstro. Han sa:

– Vi har en ganska svart framtidsbild, och det vet vi ju, att när vi ser framtiden svart så brukar folk passa på att festa. Alltså, det finns ett samband; om man arbetar för en framtid, då kan man hålla igen för då ska man få belöning när man kommer dit, men idag tycks det inte finnas några belöningar i framtiden, det är lika bra att ha kul så länge det varar; *efter oss syndafloden, som bekant...*

Den vilseförda och döende hopen måste snabbt nås av budskapet om räddning, men vem ska likt Mose i öknen resa på len med kopparormen? Vem, om inte församlingen? Men har vi mod att följa vår övertygelse och ropa ut budskapet klart och tydligt; att majoriteten av dem som dansar runt denna sin egen skapelse, dessa som nöjer sig bara de får "äta, dricka och förlusta sig", har omedvetet blivit förgiftade? Det kommer att vara för sent att rädda dessa skaror när de själva upptäcker sin belägenhet! Församlingen måste vara i funktion idag, vara Ordets görare, inte bara dess hörare!

Maranatavitnen protesterar, med Bibeln i hand, utanför riksdagen. Här gällde det regeringens föreslagna grundlagsändring.

Foto: Mikael Eliasson

Församlingen – Guds svar!

Finns det då inget hopp för den enskilda människan? Jo, lyft blicken upp till Jesus! Han blev likt kopparormen hängd på en träpåle, för att var och en som i tro ser upp till honom skall bli frälst och befriad från allt syndens gift. Så får du redan här i tiden uppleva det stats-skick som inget jordiskt rike fått uppleva; ett Gudsstyre, en teokrati. Det sker i *den levande Gudens församling*. Där är det Han som tillsätter och avsätter, Han som är vår lag och rätt, den lag och rätt som också vårt lands lagstiftning en gång var grundat på, Bibeln – Guds ord.

Hela detta scenario vi studerat visar klart att Jesus kommer mycket snart för att hämta hem sin församling. Det som hittills bara varit uppenbart för den frälsta skaran, skall då bli uppenbart för alla människor, men det blir ett smärtsamt uppvaknande. Nådens tid är för alltid slut, det är för sent att göra bättring.

En fruktansvärd tid ska då drabba jordens alla folk; församlingen är inte längre kvar som en mur mot ondskan. Satan skall härja till synes fritt. Men den gamle ormens dagar är räknade. Jesus skall själv stiga ner på jorden tillsammans med församlingen för att hålla dom, och Satan skall bli fångslad i ettusen år.

Gud skall sedan bevisa sin suveräna makt på jorden. Helt plötsligt skall hela atmosfären förändras:

– Vad hände, ska man säga. Vart tog all ondska vägen? Lammen betar ju tillsammans med lejonen, barnet leker med giftormen, ingen sörjer mer sina döda för här finns inte mer någon död. Alla är friska, sjukhusen är tomma, inte minsta huvudvärk eller skavsår. Vart tog alla onda begär vägen? Inga onaturliga samlevnadsformer, ingen skilsmässa, inga ensamma barn, inga banditer och inga religiösa! All laglöshet och allt avguderi är borta, ja, allt sådant som var ett resultat av människans egoism finns inte mer. Ormgiftet som varit verksamt sedan syndafallet är borta!

–Ni har kommit till Sions berg och den levande Gudens stad, det himmelska Jerusalem, och till änglar i mångtusental, till en högtidsskara, en församling av förstfödda som har sina namn skrivna i himlen, till en domare som är allas Gud och till andarna hos de rättfärdiga som nått fullkomningen. Ni har kommit till det nya förbundets medlare, Jesus, och till det renande blodet som talar starkare än Abels blod. (Hebr 12:22-24) ■

Människor och tro "citerar" - tendentiöst och manipulativt

I radioprogrammet "Människor och tro" den 11 maj fick vi höra att "den lilla kristna rörelsen Maranata" tillsammans med nynazister och extrema vänsterrörelser, såsom KPMLR är de som hetsar mest mot homosexuella, och således kan få känna konsekvenserna av den utvidgade antidiskrimineringslagen, som nu även innefattar homosexuella som folkgrupp.

Erik Lindfelt, medarbetare i Sveriges Radio, gjorde denna presentation.

Det är inte utan betydelse att i detta sammanhang även informera om att Lindfelt är känd aktivist i den homosexuella rörelsen och f.d. ordförande i RFSL Jönköping. Påpekas kan kanske också att han genom sin ställning som kulturhusets ordförande i Jönköping, en förening finansierad med skattemedel som borde utesluta diskriminering, för några år sedan hindrade Maranataförsamlingen att hyra Föreningen Kulturhusets lokaler där för väckelsemöten. Detta blev uppmärksammat i pressen, särskilt eftersom den i styrelsen som protesterade mot bristande demokrati, blev tvingad att avgå.

Och nu försöker denne man, med nyckelpositioner i media och samhälle, att med hetspropaganda än en gång svartmåla och oskadliggöra en liten kristen församling.

Lindfelt anförde ett citat från "ett typiskt maranataflygblad" som exempel på den hets Maranata ägnar sig åt: "Homosexualiteten är naturvidrig och syndfull med en förskräcklig väntan på skoningslös bestraffning", läste han.

Då vi i Maranataförsamlingen inte kände igen citatet från något flygblad, tog vi kontakt med Lindfelt, och frågade om citatet var ordagrant, vilket han bedyrade. Efter mycket laborerande, fick vi äntligen det citerade flygbladet per fax, där ordalydelsen är, citat från en traktat Arne Imsen skrev för många år sedan:

"Homosexualiteten är enligt den omutliga bibeln naturvidrig och syndfull och i sitt slutliga samhällsbejakade stadium gruppegoismens onda dödsskörd med en förskräcklig väntan på skoningslös bestraffning."

Alltså med en helt annan information och nyansering än vad den som lyssnade på riksradioprogrammet fick höra.

Man ska naturligtvis inte förundra sig över att Lindfelt kallar sin förvrängda variant i Sveriges Radio för "citat", när man betänker hur de tongivande inom homosexuella rörelsen läser Bibeln...

Vi återkommer.

/SF

Ny demokratisk ordning?

Trots att en mycket knapp majoritet i Konstitutionsutskottet ställde sig bakom förslaget, röstade man nyligen för en grundlagsändring, som innebär att riksdagen får godkänna EU-lagstiftning redan innan innehållet är fullständigt klart.

"Beslutsmetoden innebär att riksdagen tar ställning till ett utkast, och i förhand ger regeringen rätt att sluta en överenskommelse med övriga EU-länder. När regeringen sedan röstar för överenskommelsen i EU:s ministerråd, blir den omedelbart bindande för Sverige, utan ytterligare prövning av riksdagen." (Dagens Nyheter, 29 maj).

Strax före riksdagens sommaruppehåll, den 13 juni, tog alltså Riksdagen ännu ett ödesdigert beslut om grundlagsändring, ett beslut som skall konfirmeras efter valet.

Maktförskjutning sker från Sveriges riksdag till EU. Vad innebär detta för vårt land?

/SF

Saxat ur "Barnuppföstran i hem, skola och samhälle", Midnattsropet 1978:

En framkomlig väg

För den som tror på Guds Ord finns en underbar väg. Evangelium är den kraft som förmår att besegra själva roten till det onda. I efterföljelsen av evangelium, i tron på och lydnaden för Guds ord, ligger lösningen på de svåra och djupa problem som den vilsnigaste människan försatt sig i.

Text: Arne Imsen

För en kristen måste skolan ha en mycket konstruktiv funktion. Målsättningen måste vara att bevara familjen och upprätthålla föräldraauktoriteten. Det innebär i praktiken kollisionkurs med statens skola. Det är nämligen en fundamental förutsättning att skolan inte åtar sig några som helst fadderfunktioner och ställföreträdande uppgifter, utan hela tiden verkar för att familjen bevaras intakt och föräldraauktoriteten respekteras.

Kraven skulle kunna formuleras så här: Rehabilitera de trasiga familjerna! Återerövra föräldraauktoriteten! Nu står det emellertid klart att samhället aldrig kommer att kunna uppfylla dessa krav, därför att samhället saknar förutsättningar för det. Vad samhället erbjuder är skenlösningar av den enkla anledningen att det i stället för att angripa de djupare liggande orsakerna till skolans kaotiska situation, endast förmår att ta itu med symptomen – disciplinproblemen,

rotlösheten och ungdomsproblemen.

Hemmet och familjen måste återupprättas om det skall gå att komma tillrätta med de stora problemen i skolan. Det finns ingen institution som med större framgång kan överta familjens funktion. Den naturliga miljön för fostran och utveckling är hemmet. Det är hemmet som bäst kan erbjuda den värme, gemenskap och kreativitet som är nödvändig för att odla och förädla de naturliga relationerna mellan generationerna.

Det verkar som om man i vårt samhälle inte förstår eller vill förstå det här. Naturligtvis har det sina djupa orsaker. Den ekonomiska faktorn har kanske mer än någonting påverkat utvecklingen i vårt land. I förgrovd form skulle man kunna säga att skolan fostrat människor för industrisamhällets behov av producenter och konsumenter.

Varifrån har vi då fått vår skolideologi? Vem har bestämt vad våra barn skall läsa i skolan? Och hur kan det ske? Skolan och utbildningssamhället är vårt sekels i särklass största fiasko. Skolan har som institution ingen funktion att fylla. Den har mest fått fungera som fadderinstitution för dåliga hem. De dåliga hemmen är i sin tur resultatet av en process som vi inte bara bejakat utan till och med eftersträvat. Vi har sökt välstånd. Vi har fått det, men vi har förlorat våra barn.

Många inser idag att vi använt våra möjligheter och resurser på fel sätt. Istället för att vandra emot paradiset

Pilgrimsskolans våravslutning på Bällsta i Stockholm 2002.

Foto: Mikael Eliasson

som Herren har kallat oss till, har vi försökt att med filosofiska idéer och med tekniska och ekonomiska resurser bygga ett paradiset i tiden. Påverkade av vår tids modefilosofier har vi byggt upp ett system som skulle befria oss från otryggheten. I stället har vi fått smaka något av helvetets insida. Och om ännu inte många vuxna själva fått göra den erfarenheten, kommer i varje fall barnen att få göra det.

Jag blir upprörd när jag tänker på hur långt samhället kan driva sina krav på den enskilda människan och förvandla henne till en robot i sitt omänskliga, teknokratiska, byråkratiska och djävulska system. Den institution som mer än någon annan konserverar systemet och ger samhället förutsättningar att vidga sina gränser, är skolan. Därför bör skolan som institution bekämpas. Den är hälsovadlig och destruktiv.

Det samhälle vi har idag bygger på en ny tids värderingar. Om vi skall ta ställning emot detta, går vi emot en hel välförståelsefilosofi. Då kommer vi också att tvingas ta upp striden emot de strukturer som idag förfogar över den ekonomiska makten. Det gäller dock att föra striden med rätta metoder.

För den som tror på Guds Ord finns en underbar väg. Evangelium är den kraft som förmår att besegra själva roten till det onda. I efterföljelsen av evangelium, i tron på och lydnaden för Guds ord, ligger lösningen på de svåra och djupa problemen som den vilsnigångna människan försatt sig i.

Man kan emellertid fråga sig vad det då är som gör att kristna så lite vågar träda fram och proklamera evangeliets väg idag. Det kan väl inte vara så att vi själva är så intagna av välförståelsefilosofin. Är det våra gärningar som anklagar oss?

Vad barnen behöver är uppenbarligen inte i första hand intellektuella färdigheter, utan kunskaper av en helt annan art. Människan består inte bara av kött och blod. Framför allt är hon en andevarelse för vilken en annan livsdimension gäller. Därför måste också människans livsföring få en annan inriktning än vad den har idag. Hemmet och familjen måste återupprättas och tyngdpunkten för barnens fostran förläggas dit där den hör hemma, nämligen mitt i familjen. Det är enda möjligheten att vinna tillbaka våra barn. ■

Pilgrims- skolans målsättning

När föräldrar i Maranataförsamlingen i Stockholm hösten 1977 tog steget att börja hemundervisning, beslöt Stockholms skoldirektion att avslå deras ansökan. Föräldrarna överklagade till Länskolnämnden, och åberopade sin rätt att enligt dåvarande paragraf 35 i skollagen undervisa sina barn i hemmet.

I sin skrivelse formulerade de motivet för sitt beslut, och det som skrevs var en principdeklaration som vi anser aktuellt att påminna om nu, när församlingens hemundervisning, Pilgrimsskolan, pågått i 25 år:

-Undervisning enligt grundskolans övergripande mål är inte någon garanti vad gäller elevernas sociala utveckling. De larmrapporter som

idag kommer ifrån skolan talar sitt tydliga språk. Den bistra sanningen tycks vara att skolan idag, trots sin målsättning, inte bemästrar så allvarliga saker som mobbing, disciplinsvårigheter, drogmissbruk, promiskuitet och vandalism.

-Vi vill påpeka att vår målsättning inte är lägre än grundskolans. Tvärtom har det för oss varit just bristerna i skolans målsättning som fått oss att själva bereda undervisning i hemmet. Vi vill utöver grundskolans målsättning ge våra barn en kristen grund att stå på. Detta framstår för oss så värdefullt, dels för barnens andliga hälsa, dels för deras möjligheter att i framtiden stå emot alla nedbrytande krafter, att vi finner det absolut nödvändigt att låta även skolundervisningen ledas av en positiv kristen grundsyn.

Föräldrarna påpekar att de kristna värderingarna alltid framstått som en värdefull tillgång i samhället. De banade väg för det allmänna skolväsendet. Det var också kristna värderingar som låg bakom tillkomsten av den paragraf som handlar om hemundervisningen.

(Ur MidnattsRopet 4/5-1978)

"Vi vill utöver grundskolans målsättning ge våra barn en kristen grund att stå på". Elever, lärare och föräldrar samlade till invigning av ny skollokal, hösten 2001.

En artikelserie av
Stig Andreasson

Trosrörelsen

- metafysisk kult eller kristen väckelserörelse?

Vad ska man tro om Trosrörelsen? Vi har i en tidigare artikel påvisat att Trosrörelsens syn på försoningen ganska radikalt avviker från klassisk evangelisk kristendomsuppfattning (se MA 3-01). Vi har också påvisat att inflytandet från New Age, inklusive liknande metafysiska trender, faktiskt har påverkat mycken förkunnelse som idag utger sig för att vara kristen och utan tvekan vill vara det.

Detta föranleder oss att nu mer ingående rikta sökarljuset på denna företeelse, som gjorde sitt intåg i vårt land för ett tjugotal år sedan, och som bär namnet Trosrörelsen. Många skandinaviska kristna, som verkligen ville någonting och som längtade efter förnyelse och förändring, rycktes med av Trosrörelsens förkunnelse då den nådde våra breddgrader, och så sker alltjämt.

Men rörelsen mötte också starkt motstånd i början, både från pingstfolket, en del lutheraner och många frikyrkliga. Detta berodde delvis på att Trosrörelsen då talade ganska föraktfullt om de redan existerande kristna samfundet och församlingarna. Idag är Trosrörelsen och dess ledare mindre fördömande i sin attityd och därför snarare accepterade, eller i varje fall tolererade, av den övriga kristenheten. "De har lite mer tro än vi andra och det skadar inte," sade en kristen ledare för några år sedan.

Ett sådant uttalande visar att okunskheten om Trosrörelsens verkliga rötter och natur är häpnadsväckande stor. Det får mig också att tänka på vad en amerikansk katolsk teolog skrev för ett tag sedan. "Vi katoliker tror allt det som Ni evangeliska kristna tror - och vi tror till och med mer!" påstod han. Däri hade han alldeles rätt. Sanningen är faktiskt den att en rättrogen katolik tror MER än

vi evangeliska kristna gör. Vi tror bara det som står i Bibeln. Men katoliken tror MER, för han tror också på en mängd dogmer och kyrkliga traditioner som är totalt främmande för Guds Ord. Att tro MER än andra är således inte ett sanningsbevis. Frågan är ju VAD man tror på.

Den principen gäller också i vår bedömning av Trosrörelsens tro. Om Trosrörelsens anhängare tror MER än andra kristna, är det viktigt att ta reda på vad som innefattas i detta MER. De flesta torde veta att Trosrörelsen kommer från Amerika. Men vad står den egentligen för? Ja, vad skall man tro om Trosrörelsen? Frågorna kan bli många och vi skall försöka ställa några av de viktigaste spörsmålen och även söka ge sakliga svar.

Är Trosrörelsen en gren av Pingstväckelsen? Många menar utan tvekan att den är det. Speciellt i Norge har man på sistone börjat tala mycket om "Pingstfamiljen," som då innefattar rörelser som man anser ha en pingstbetonad förkunnelse. Förutom pingstvännerna själva räknas De Frie Venner, Maranata och Trosrörelsen dit. Men även stora delar av det Norska Missionsförbundet, en del baptister och karismatiska lutheraner bör nog räknas som fullvärdiga familjemedlemmar.

Det amerikanska Uppslagsverket "Dictionary of Pentecostal and Charismatic movements" omtalar Trosrörelsen som en "vinge" av pingströrelsen. Men amerikansk pingströrelse har många "vingar" och består av ett 30-tal grupperingar och samfund, varav en del knappast kan betraktas som bärare av genuin evangelisk tro. De har kommit alltför långt ut på sidan av huvudvägen.

Vi kan bara nämna den s.k. "oneness-pentecostalismen", som förnekar Guds treenighet. Hos oss känner vi den under benämningen "Jesus only" (Jesus allena), en starkt sekterisk rörelse som anser att dopet inte skall ske i Faderns, Sonens och den helige Andes namn utan bara i Jesu namn och som därför ägnar sig åt att döpa om en mängd troende som redan är döpta. Rörelsen är resultatet av en splittring bland amerikanska pingstvännar strax före det första världskriget. Att den trots detta står med i nyss nämnda uppslagsverk över pingstsamfund visar, att man i Amerika är van att placera många mycket olika grupper under pingstens fana.

Många pingstvännar påverkas helt klart av Trosrörelsen. En hel rad av de senaste decenniernas amerikanska mirakelpredikanter var officiellt en sorts pingstvännar men hade sedan länge mycket av Trosrörelsens teologi i sin förkunnelse. En missionär från Brasilien förklarade att böcker skrivna av Kenneth Hagin, som är en av Trosrörelsens förgrundsfigurer i USA, idag utan protester väljer in i landets pingstförsamlingar. Själv är jag ofta i Belgien och även där påverkas pingstfolket på liknande sätt. Håller vi oss till den typ av pingstväckelse som vi

NYA TRENDER OCH GAMLA STIGAR

lärt känna i Norden blir det emellertid svårt att uppfatta Trosrörelsen som en gren av Pingstväckelsen.

Dessutom bör vi nämna att en av den amerikanska pingströrelsens skarpaste hjärnor, teologen Gordon Fee, i skrift tagit starkt avstånd från många av Trosrörelsens typiska lärosatser. Han hör hemma i det största och mest inflytelserika pingstsamfundet bland de vita i Amerika, nämligen Assemblies of God. Alla pingstvännar känner alltså inte släktskap med Trosrörelsen och detta på goda grunder. Att Trosrörelsen gärna vill bli betraktad som en förädlad och förbättrad utgåva av pingströrelsen är tydligt, eftersom deras organ ofta citerar pingstledare och berättar om pingstmissionärer. Men det vore önskvärt att även Nordens pingstvännar kunde hålla en klar gräns mot Trosrörelsen och därmed bevara sig egen identitet.

Är Trosrörelsen en del av den karismatiska förnyelsen? Det var på 60-talet som denna förnyelserörelse bröt fram. Det är emellertid ett faktum att den karismatiska rörelsens budskap ifrån början så gott som uteslutande rörde sig om andeuppfyllelse, nådegåvor och ett rikare liv i Gud. Där fanns inget "hälso- och välbefindelseevangelium," ingenting om att Jesus var rik under sitt jordeliv, ingenting om att han dog andligen på korset eller plågades av Djävulen under tre dagar i dödsriket - med andra ord inte ett spår av de avvikelser som senare blev Trosrörelsens speciella signum.

Både läromässigt och historiskt måste vi därför betrakta den karismatiska rörelsen och Trosrörelsen som två skilda saker. På denna punkt råder tydligen en viss begreppsförvirring. I ett utomordentligt intressant bibelstudium om den kristna församlingen, som publicerades i den norska tidningen Dagen, tar den kände norske pingstpredikanten Emanuel Minos upp församlingens förhållande till olika slag av villfarelse. Han säger då följande:

"För några månader sedan kom det från Uppsala ett viktigt meddelande. Den karismatiska rörelsen tar nu klart avstånd från JDS-läran. Denna lära innehåller bland mycket annat att Jesus inte vann seger på korset. Det finns minst 20 bibelord som klart går emot en sådan villolära. Det är nu att hoppas att meddelandet leder till att böckerna skrivna av Kenyon, Hagin och Copeland blir borta från

Bred uppslutning inför väckelsekonferens

I september hålls en skandinavisk väckelsekonferens i Filadelfiakyrkan i Stockholm. Deltagandet blir brett, med katolske biskopen Anders Arborelius, Ulf Ekman och flera samfundsledare.

David Högfeldt
redaktion@vardensdag.com

Frälsningsarmén, Nybyggel, baptistsamfundet, katolska kyrkan, pingströrelsen, Livets Ord, Missionsförbundet och Svenska kyrkan - och flera norska deltagare.

Det blir en stor bredd på väckelsekonferensen i Stockholm den 5-7 september.

Det är första gången en församling står som medarrangör när

Ulf Ekman, Livets Ord

Anders Arborelius, katolsk biskop

Rolf Roos, frälsningsarmén

Lennart Hambré, Nybyggel

Sven Lindström, Baptistsam-

Sten-Gunnar Hedin, pingst-

Klipp ur Världen Idag nr 14-2002. Ulf Ekman, Anders Arborelius och Jack Thommy Ardenfors huvudtalare i gemensam konferens. Livets Ord är på god väg att bli accepterad medlem i "de fyra kyrkofamiljerna".

karismatiska bokhyllor."

Det ovan nämnda meddelandet från Uppsala avser givetvis Ulf Ekmans uppmärksammade uttalande om att han trodde försoningen fullbordades på korset och inte i dödsriket.

Min första reaktion då jag läste detta var att ställa frågan: När fick Ulf Ekman fullmakt att yttra sig å hela den karismatiska rörelsens vägnar? Att han kan stå som representant för Trosrörelsen är väl delvis riktigt, men det är ju i så fall en helt annan sak. I det här fallet gällde ju frågan främst den s.k. JDS-läran, enligt vilken Jesus dog andligen och övervanns av djävulen på korset. Den läran hör inte hemma i den karismatiska rörelsens bagage men väl i Trosrörelsens.

Detta var som sagt min första reaktion. Men vid närmare eftertanke kan jag förstå Emanuel Minos uttryckssätt. Vi har nämligen kommit till ett stadium där flera olika strömningar i tiden håller på att flyta samman. Den karismatiska rörelsen har själv gett upphov till flera extrema avarter, som också dyker upp i Trosrörelsens olika förgreningar. Flera karismatiska förgrundsfigurer är utan tvekan påverkade av Trosrörelsen. Gränserna suddas ut alltmer, också i vårt eget land.

Tråkigt nog ger denna begrepps-förvirring också den karismatiska förnyelsens motståndare vatten på kvarnen. De kan då påstå att hela förnyelserörelsen hamnat i total villfarelse eftersom den upptagit Trosrörelsens överdrifter i sitt

sköte. Detta är givetvis inte riktigt sant. Tänk bara på Charles Farahs berömda bok "Tro eller övertro". Han är en karismatisk kristen och gör där en skarp vidräkning med Trosrörelsens väsentliga innehåll. Men det är relativt längesen den boken kom ut och idag suddas gränserna ut mer och mer.

Var har Trosrörelsen sina egentliga rötter? Långt innan Trosrörelsen framträdde i Amerika uppstod en riktning som fick namnet "New Thought" (Ny tanke) som väl på sätt och vis kan betraktas som en förelöpare till "New Age." Denna riktningens andlige far, Phineas Parkhurst Quimby (1802 - 1866), populariserade teorin att sjukdom och lidande har sin orsak i ett felaktigt tänkesätt. Då du tänker rätt kan du förändra den fysiska verkligheten omkring dig, menade Quimby, som var urmakare i Maine och även ägnade sig åt s.k. "mental helbräddagörelse" genom hypnos. Quimbys efterföljare menade att människan kan skapa sin egen verklighet genom den positiva beaktelsens eller bekräftelsens kraft.

Enligt andra teorier är det möjligt att visualisera hälsa och välbefindande sedan genom att bekräfta och bekänna dem med sin mun få visionerna och bilderna att bli påtaglig verklighet. De rörelser och organisationer som vuxit fram på grund av dessa teorier brukar kallas "de metafysiska kulterna". De har alla en gemensam grundtanke. Inom sig har varje människa väldiga mentala resurser.

Den som lärt sig att bruka dem rätt blir då herre över sjukdom, fattigdom och allt annat elände i den fysiska världen.

Ordet "metafysik" betecknar olika filosofier och spekulationer om det utomsinnliga och övernaturliga. Det "metafysiska", alltså den andliga världen, står över den fysiska världen. Genom kontakt med den andliga världen kan vi kontrollera hela tillvaron. Inom Trosrörelsen har man istället för de metafysiska teorierna om "sinnets och psykets kraft" fört fram en speciell lära om "trons kraft," men som vi senare skall se blir det praktiska tillvägagångssättet mycket likartat inom de båda riktningarna.

Trosförkunnelsens egentlige far anses vara Essek William Kenyon (1867 - 1948), en amerikansk förkunnare och författare som var starkt påverkad av de båda likartade metafysiska kulterna "New Thought" och "Christian Science." Kenneth Hagin tog över det mesta av Kenyons tankegods och har fört det vidare genom en mängd böcker. Hagins mest lovande lärjunge, Kenneth Copeland, fortsätter i samma spår. En lång rad andra "hälso- och välståndspredikanter" förkunnar samma budskap, men vi anser det inte tjänligt att här räkna upp en mängd namn.

Är Trosrörelsens tro en större tro eller en annorlunda tro? Varför har man förresten antagit namnet Trosrörelse? Menar man att det är först sedan Kenyons och Hagins teorier blivit kända som man har upptäckt vad verklig tro är? Ja, man kan verkligen undra. Tänk bara på att Kenneth Hagin faktiskt har gett ut en s.k. "trosupplaga" av Bibeln. Ja, tänkt på det! En "trosupplaga" av Bibeln! Innehåller då den Bibeln mer undervisning om tro än andra Biblar? Inte i själva bibeltexten. Men denna föregås av ett studium om tro skrivet av Hagin! Därför vågar han tala om en "trosupplaga" av Bibeln!

Vad man än må säga om Hagin, så lider han i varje fall inte av mindervärdeskomplex! Eljest är nog själva namnet "trosrörelse" rätt och slätt en översättning från engelskan där rörelsen kallas "Word of Faith Movement". Ordagrant blir det då "Tros-Ords-rörelsen". Detta är viktigt att beakta, ty i Trosrörelsens trosåskådning är våra ord och vår beaktelse av vital betydelse. Det har författarna till den redan citerade "Dictionary of Pentecostal and Charis-

*Norman Vincent Peale, 1898-1993,
det positiva tänkandets apostel.*

matic Movements" mycket väl förstått. Då man letar efter Trosrörelsen (Word of Faith Movement) i detta uppslagsverk, så finner man den under rubriken "Positive Confession Theology" (Positiv bekännelse-teologi).

Att det finns ett tydligt släktskap mellan Trosrörelsen och de metafysiska riktningar som står för positivt tänkande, möjlighetstänkande, framgångens lagar osv. kan ingen undgå att se, även om det också finns skillnader. Som vi redan nämnt var Trosrörelsens egentlige far, Kenyon, starkt påverkad av riktningen New Thought (Ny tanke). Många liknande riktningar förkunnar människans gränslösa psykiska kapacitet, något som också kan sammanfattas i uttrycket "Mind over matter", vilket betyder att sinnet står över materien. Dessa tankar har redan under lång tid trängt in i många kristna kyrkor.

Pastor Norman Vincent Peale blev det positiva tänkandets apostel i västvärlden. Då hans berömda bok kom ut i Frankrike fick den titeln "Din tanke förmår allt". Ja, han sade faktiskt så här: "Ditt undermedvetna äger makt att förvandla dina önskningar till verkligheter om dessa önskningar bara är tillräckligt starka." Robert Schuller, pastorn i den berömda Kristallkatedralen i Kalifornien, säger: "Ni anar inte vilka krafter ni har inom er. Ni kan förvandla världen till det ni önskar."

Dessa förkunnare menar givetvis att det är Gud som gett oss denna mentala och psykiska kraft. Det är bara för oss att bruka den. Metafysiska, icke kristna riktningar är ofta förenade med tron på en opersonlig gud av vilken vi alla är en del.

*"Ditt undermedvetna
äger makt att förvandla
dina önskningar till
verkligheter om dessa
önskningar bara är
tillräckligt starka."*

Utan att acceptera tron på en opersonlig gud har somliga kristna låtit sig påverkas av detta tänkesätt.

John Lake, evangelist, helbrägdagörare och Afrikamissionär med pingstbetonad förkunnelse, sade: "Människan är inte en varelse vid sidan av Gud men hon är en del av Gud." Våra dagars trosförkunnare är delvis inne på samma spår. Då Bibeln säger att Gud skapade människan till sin avbild tolkar de det som om Gud skapade människan till en exakt kopia av sig själv. Vidare säger de att Gud är en tros-Gud. Då han skapade världen gjorde han det genom tro. Vi uppmanas att ha Guds tro, dvs. samma tro som Gud har.

Tron är en kraft. Tron är råmaterialet, substansen - det som gör att något sker. "Tron är en lag i universum", säger Ulf Ekman. För att bruka samma bild som Hank Hanegraaf kan vi säga, att Gud enligt Trosrörelsen har ett stort batteri någonstans uppe i universum. Det batteriet heter TRO och är kraftkällan till allt. Även Gud är beroende av batteriet för att få kraft till att utföra sitt verk. Batteriet har två poler, en positiv och en negativ. Genom våra ord och bekännelser aktiverar vi den ena eller den andra av dessa poler.

Genom tro aktiverar vi Gud. Genom fruktan och otro aktiverar vi djävulen. Det betyder att den som klagat över sina krämpor och sin fattigdom han får behålla dem båda. Men den som med sin mun proklamerar hälsa och välbefinnande han får också bådaderna.

Vi tar med några citat ur Ulf Ekmans förkunnelse: "Att uttala den goda bekännelsen är att säga samma sak som Gud säger. Ordet åstadkommer lika mycket när en troende utsäger det som när Gud

säger det. Du är Guds medskapare. Du talar och skapar med dina ord. Vi skall, genom våra ord, råda över allting. Med vår mun kan vi bryta allt det onda. Guds hälsa, rikedom och vishet finns depone-
rade i oss. När du är en ny skapelse inne-
bär det att du går omkring som Gud själv."

Här kommer släktskapet med de meta-
fysiska och nyandliga riktningar, som vi
just har talat om, tydligt fram. Det hela
har bara klätts i en annan språkdräkt,
som verkar mera "kristen." Givetvis har
man kvar tron på en personlig Gud. Men
man kommer farligt nära de religions-
uppfattningar där människan betraktas
som en del av Gud. Detta har säkert sin
rot i Trosrörelsens teori att människan är
en exakt kopia av Gud.

Det är uppenbart att denna teori full-
ständigt saknar stöd i Guds Ord. Men
det får vi återkomma till en annan gång.
Ekman tar också ett exempel på det ta-
lade ordets makt ur sitt eget liv. Under
en längre tid gick han varje morgon förbi
en marxistisk bokhandel och sade högt
varje gång: "Upp och kasta dig i havet!"
Efter en tid gick bokhandeln i konkurs.
Det talade ordet hade verkat detta, me-
nade Ekman. Man undrar bara varför
han inte gjort detsamma med alla de
bokhandlar, som säljer ockult litteratur
i hela Skandinavien.

Om det är sant att vi genom våra ord
på detta sätt kan bryta allt det onda, då
förstår jag inte vad dessa trosgiganter
väntar på. Varför inte göra slut på alla
förlag och tryckerier, som alstrar por-
nografisk litteratur? Varför inte "tala bort"
all världens bordeller och syndanästen?

Trosrörelsens tro, sådan den framställs
i de tongivande ledarnas tal och skrifter,
är verkligen en annorlunda tro. Följer
man receptet börjar man förmodligen att
tro på sin tro. Tron blir nämligen något
självständigt och fristående. Istället för
tillit till Gud blir den en kraft som aktive-
rar Gud och som får oss att uppnå de
mål vi önskar. Den blir då nära besläktad
med magi.

Vi påstår inte att alla s.k. "trosförkun-
nare" är medvetna om detta. Vi ifråga-
sätter inte heller deras ärlighet och upp-
riktighet. Vi erkänner också att mycket
i deras förkunnelse är grundat på Guds
Ord. Men det är uppenbart att Trosrörel-
sen har hämtat mycket av sin trosuppfatt-
ning från andra källor. Detta har fått och
får ödesdigra konsekvenser för många
människor. ■

Välkommen till

MARANATA- TÄLTET

13-21 juli

Tema:

-I världen men icke av världen!

Bällstav. 100 (vid Solvalla)

BROMMA

www.maranata.st

08-98 56 83

Maranataförsamlingen i
Stockholm inbjuder till

Sommarkonferens

Hålltider: 10, 11, 15, 19

Inledning lörd 19.00

Församlingens lärare:

Mikael Eliasson, Tage Johansson,
Hans Lindelöw, Robin Widén och
Berno Vidén (Dominikanska Rep.)

Speciellt inbjudna:

Gunno Anderson, Stig och Åse
Andreasson (Frankrike), Jan-Egil
Hafsahl (Norge), Nixon Issangya
(Tanzania) och Kjell Roos.

Kost och logi finansie-
ras gemensamt ge-
nom frivilliga offer.

Församlingen - I världen, men
icke av världen!

Anmälan och info: 08-98 56 83, info@maranata.st

Möten och konferenser

Om Herren dröjer och vi får leva...

Välkommen till Bällsta MissionsCenter

Sommarkonferens

13-21 juli (se annons sid. 29)

Bibel- och lärlingaskola

5 oktober - 3 november

Profetiska bibeldagar

3-6 januari 2003

Välkommen att
dela gemenskap kring
ordet, bönen och bordet.
Vi samlas för att upphöja
Jesus Kristus. I centrum är
ordet - och programmet är
"sjupunktsprogrammet":

1. Bön 2. Bön 3. Bön
4. Bön 5. Bön
6. Bön 7. Bön

För info ring 08-98 56 83

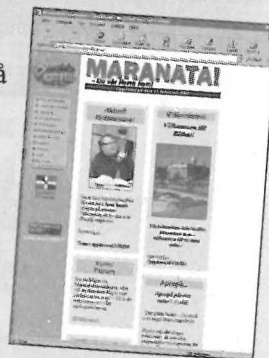
Lyssna på förkunnelse direkt via internet

Hemsidans ljudsida uppdateras kontinuerligt. Lyssna på
sånger, radioprogram, predikningar och bibelstudier.

Aktuellt: Radioprogram om nya lagstiftningen.

Nu finns bl a utlagt "Staten som Gud", "Församlingen
och framtiden" och "Romarbrevet" - bibelstudieserier
från 70-talet av Arne Imsen.

Titta in och lyssna på www.maranata.st

Möten varje vecka på Bällsta MissionsCenter:

- Tisd 12 & 19 Bibelstudium
- Torsd 19 Bön och bibelläsning
- Lörd 19 Troendemöte
- Sönd 11 Guds Ords förkunnelse
18 Väckelsemöte!
- Vard 12 Bön och bibelläsning

Adress till möten och konferenser:

Bällstavägen 100,
Bromma, Stockholm.
Kommunala färdmedel: Buss
112 el. 113, hållplats Solvalla.

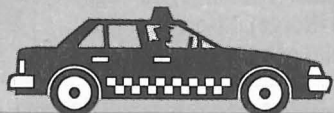
För mer information:

Tel. 08-98 56 83
Mail: moten@maranata.st
Hemsida: www.maranata.st

BÄLLSTA TAXI

Alltid med sitt
BÄ(LL)STA PRIS!!

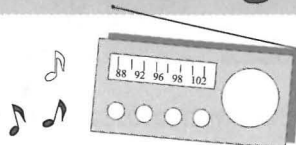
**Arlanda-
Sthlm
350:-**

08-28 25 22

Tryggare kan väl ingen fara...

Radiosändningar

Stockholm, 88 Mhz

- Dagligen 8.00-8.30
- Månd. 18.00-19.00
- Onsd. 19.30-20.30

Uppsala, 98.9 Mhz

- Månd. 21.00-22.00

Göteborg, 94.9 Mhz

- Tisd. 21.00-22.00

VILL DU HJÄLPA TILL?

Det finns många som lider
i världen. Av sjukdomar, ett
orättfärdigt juridiskt system -
men framför allt under synden.
Hjälp oss att sprida evangelium
och humanitär hjälp till dessa
människor!

Postgiro Maranataförsamlingen

44 10 05-6

Böcker

**Alla böcker av ARNE
IMSEN 50:- + porto**

Guds Rike

Bibelstudier från slutet på 1970-talet. Församlingsslivet i praktiken, utifrån Jesu undervisning bl a från bergspredikan.

Vedergäll Babylon

Bibelstudieserie över Babylon och skökan i Uppenbarelseboken.

Låt dig inte skrämmas av homosexmaffian

2:a upplagan - kompletterad med citat ur skrifter om Bibeln och homosexualitet.

Kärleksfull aga eller kränkande misshandel

Ny reviderad upplaga.

Bannlyst Frihet

- Fallstudie över missbrukad mediamakt

De publicistiska metoderna att avrätta en väckelserörelse avslöjas och dess konsekvenser dokumenteras.

Från död till liv

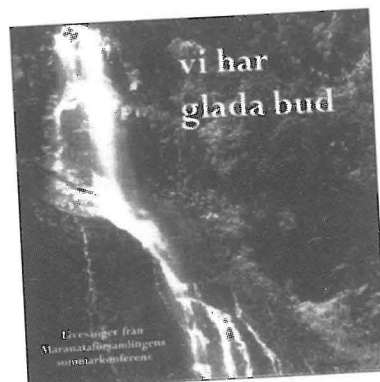
Predikosamling från 1970

Fruktad frihet

Tillbakablick, klipp och kommentarer kring Maranataväckelsen fram till 1970

CD & kassett

vi har glada bud!

*En sånginspelning på
både CD och kassett!*

Liveupptagning från Maranata-folkets sommarkonferens, 2000.
Solo-, duett- och församlingssång.

CD: 90 kr + porto

Kassett: 40 kr + porto

Adress

Bällsta Media Center
BOX 201 34
161 02 BROMMA
Tel: 08- 98 56 83
Fax: 08- 98 21 39
E-mail: bmc@maranata.st
Hemsida: www.maranata.st

**Välkommen med din gåva till
litteraturmissionen!
Pg 495 46 24 - 5**

Sångkassetter

Alla kassetter 30:- + porto

Liveinspelningar:

- ☐ Vi ska se honom på skyarna!
- ☐ Om du frågar om min glädje
- ☐ Jesus kommer!
- ☐ Det gamla evangeliet

Studioinspelningar

- ☐ Åse Andreasson synger til gitar
- ☐ Sjungen syskon under vägen! Solo-, duett- och församlingssång
- ☐ Jesus förlöste min själ! Solo-, duett- och församlingssång
- ☐ Sjung en Hallelujasång! Pilgrimsskolans barn sjunger
- ☐ Jesus lever. Hans Lindelöw sjunger egna sånger.
- ☐ Un canto de gratitud. Sång på spanska av Belkys Rodriguez
- ☐ He's all I need! Nixon Issangya sjunger på engelska och swahili.

HOTELL

**Bo tryggt och billigt på
hotell i kristen regi**

E. 595:- inkl frukost
D. 715:- inkl frukost

Bällstav. 100, Bromma
08-627 55 55
-För prisets och miljöns skull!

Tillbaka till ursprunget
av Gösta Karlsson
Pris: 59:- + porto

Maktkamp
av Stig Andreasson
Pris: 59:- + porto

Möte med det övernaturliga
av Stig Andreasson
Pris: 59:- + porto

*Dessa böcker kan
beställas från BMC-
förlag*

BMC-förlag
Box 201 34
161 02 Bromma
Tel. 08-98 56 83

Tro till seger!

*I främlingsland blir kampen svår
du ber -O, Gud jag ej förmår!
Lyssna då till Jesu röst:
-I mig du allt förmår!*

*När du svag och ringa är
Hans kraft dig bär alltid
Om du i tro står fast därvid
du segrar i var strid.*

*Till ärans Konung ge ditt lov!
Hans död dig Livet ger,
uppståndelsen förvandlar dig
till Jesu bild alltmer.*

*Tänk att få vara en av dem
Han utvalt till sin brud
som tjäna får sin Brudgum kär.
Ett evigt tack till Gud!*

*Jesu seger ger dig hopp
att snart Han kommer åter
och hämtar sina kära hem
där aldrig någon gråter.*

Ulla Johansson